

ADOPSJON ³

 . . .-der Neville. God morgen, klasse. Vi er veldig glade for å være tilbake igjen og kunne hilse dere igjen i dette Navnet Herren Jesus, som alltid strekker til. Stoler på at dere har hatt en flott uke med Hans lovprisning og velsignelser.

² Jeg kom inn i morges og møtte en liten gutt der, og han ga meg en liten plakett av Skytsengelen som våker over to små barn. Og jeg visste ikke at det var Daulton, den lille Daulton-gutten.

³ Og her for noen uker siden, eller noen få . . . For omtrent to uker siden, var det en far, kristen far, som ba for sin tenåringsdatter, som ennå ikke var en kristen, mens han sto i bønnekøen. Og Den Hellige Ånd sa: “Jeg—Jeg gir deg barnet ditt.” Og her er hun denne morgenen, frelst og døpt i Herren Jesu Navn, og sitter på plattformen, akkurat som Den Hellige Ånd sa. Og alle de andre barna sitter også i nærheten. Jeg vet at Daulton-familien er lykkelig.

⁴ Jeg ser den lille damen der som sist søndag ba om forbønn for babyen sin, som de trodde ville dø. Jeg ser at den fortsatt er med oss denne morgenen, og vi er så glade for det, søster. De trodde den hadde muskeldystrofi, og den hadde ikke det. Så vi er veldig takknemlige.

⁵ Ser alle våre gode venner. Jeg husker at denne mannen her kom til meg i en privat samtale i—i Chatauqua en gang, tror jeg det var. Jeg spiste frokost med deg og din kone og barn, jeg tror det . . . eller deg og din kone, eller barn, ja, også. [En broder sier: “Middletown.”—Red.] Middletown, på . . . Men vi alle . . . Jeg glemmer det navnet, så jeg kaller det bare Chatauqua. Ja, sir. Mange av mine gode venner.

⁶ Broder Charlie Cox og søster Nellie her, som har vært som et andre hjem for meg, og dere kunne ha vært mine egne barn. Jeg drar ned dit, det er der jeg tilbringer mesteparten av tiden min, når jeg skal slappe av, er der nede. Han er den beste ekornjegeren i Kentucky når jeg er i Indiana. Og så Indiana . . . Og Charlie, jeg sier deg at jeg bare lengter, har veldig lyst til å få noen solabor eller stripe havabor på kroken før jeg begynner der oppe. Jeg føler virkelig at jeg ville like det veldig godt.

⁷ Broder Parnell . . . Par-. . . Arnett, fra Lou-. . . Sør-Carolina. Og broder . . . Vel, bare så mange forskjellige her fra forskjellige steder, som kom innom denne morgenen for å besøke oss.

⁸ Du vet, vi har ikke noe vanlig medlemskap her. Vi har bare fellesskap med hverandre, mens Jesu Kristi Blod, Guds Sønn, renser oss fra all urettferdighet.

⁹ Nå har vi et fantastisk studium, helt strålende. Og vi, i hvert fall jeg . . . vet at jeg gleder meg over det, og jeg vet at dere gleder dere over det også. Av og til, i løpet av dagen, kan jeg begynne å tale om det eller lese om det, jeg får omtrent to vers og jeg begynner å gå gjennom Skriftene og, før du vet ordet av det, har jeg gått fra 1. Mosebok til Åpenbaringen, og holder fremdeles på.

¹⁰ Og, dere vet, jeg vil gjerne sette av en tid der vi kunne—der vi kunne begynne med Hebreerbrevet, og bare ta for eksempel . . . Vel, når ekornsesongen begynner, som septem- . . . rundt okt- . . . august, vet dere, og gå videre gjennom til det er tid for å reise utenlands, bare hver kveld på Hebreerbrevet, eller 2. Mosebok. Hvordan Gud, 2. Mosebok, førte Sitt folk ut av Egypt, en utvandring! Veldig vakkert bilde på oss, som nå gjør oss klare for vår utvandring. Det er, åh, det er så vakkert. Hele Skriften henger sammen, og det hele er én stor Historie.

¹¹ Nå, denne morgenen er vi—er vi fremdeles i Boken . . . Vi skulle ta de tre første kapitlene av—av Efeserbrevet. Paulus' brev til efeserne i Efesos, hvor han forsøkte å plassere menigheten i rett stilling. Og rett før vi nærmer oss det, kunne vi bare sette av et øyeblikk eller to til bønn, like før vi gjør det.

¹² Å Herre, vår Gud, vi kommer inn i Ditt Nærvær nå, så uverdige som vi er, men vi vet at det er et Blodoffer som venter der, som renser oss fra all urenhet, og stiller oss skyldfrie, ulastelige fremfor Faderen. Ikke noe vi noen gang kunne gjøre for å fortjene dette. Men fordi Jesus har gjort dette for oss, bøyer vi oss ydmykt for Hans Nærvær og Hans Navn, ber om at Du vil sende Den Hellige Ånd blant oss denne morgenen. Og ettersom jeg ikke er noen teolog eller vet hvordan jeg setter Skriften i rett orden, men bare begeistret og takknemlig for følelsen av Den Hellige Ånd når Den beveger Seg gjennom mitt vesen, må Den velsigne oss alle sammen når vi leser Ditt skrevne Ord, så Det kan bli til Evig Liv for oss. Gi det, Far. Vi ber om det i Jesu Navn og for Jesu skyld. Amen.

¹³ Nå kan jeg begynne med å si dette, at hvis jeg noen gang kommer til å si noe du er uenig i, som ikke ble lagt fram helt riktig, kanskje helt feil i forhold til din lære, eller noe som du ikke kunne være enig i, så stoler jeg på Den Hellige Ånd, at Han vil gjøre det så smakfullt og så behagelig at det ikke vil være noe . . . vekke anstøt i det hele tatt. Skjønner? At det vil—det vil være gjennom kjærlighet og fellesskap, at det er slik det er . . . Det er ment på den måten.

¹⁴ Og alt dette begynte med en preken sist søndag, tror jeg det var, sist søndag morgen, som *Den forkastede Konge*. Har noen fått lydbåndet ennå? Jeg tror de har fått dem, og du kan få dem hvis du ønsker det, *Den forkastede Konge*.

¹⁵ Om bare noen dager skal vi begynne i . . . oppe i Middletown, Ohio. Vi vil gjerne at alle som har ferie på samme tid, møter

opp sammen med oss der, for vi forventer en herlig tid med fellesskap i Middletown, Ohio. Doktor Sullivan er formann, tror jeg, for komiteen. Og det vil være fem kvelder med møter, jeg skal forkynne som gjestetaleren ved det Internasjonale Stevnet til den Interdenominelle menighet. Og så—så etter det, blir det vårt eget møte etterpå. Vi har fått arrangert det fra den tolvte, men med en avtale om at vi kan fortsette enda en uke etter det, avhenger bare av hvordan Den Hellige Ånd leder. Vi ønsker alle å bli ledet av Ånden; bare det Ånden sier du skal gjøre, så gjør det raskt.

16 Og la oss huske på en stor lekse som vi må lære mens vi adlyder Ånden, er å aldri ha hastverk. Ser du, ta deg tid, ha tro. Hvis vi har bedt Gud om noe, husk at Gud svarer på bønn. Han gjør det i Sin tid, slik det er best, får det til å tjene oss til det gode. Og hvis det ikke er slik, hva gjør vi her denne morgenen? Hvorfor—hvorfor bekjenner vi oss til kristendommen? Gud . . . Hvis dette ikke er Guds Ord, og Det ikke er sant, da er vi de mest ynkelige av alle mennesker.

17 Jeg er så glad for å være forent i hjertet med mange her som vet at Dette er Guds ufeilbarlige Ord. Da Det, er hvert Ord av Det Sannheten, hvert Ord av Det, hver del av Det. Og ved Guds nåde, fikk jeg privilegiet å se Landet som vi en dag skal reise til.

18 I går (Folk aner ikke hvilke deprimerende stunder som følger denne typen tjeneste.), Jeg ble skikkelig deprimert, og jeg sa til kona: “Jeg skulle ønske jeg bare kunne reise videre.”

Hun sa: “Hvorfor sier du det, Bill?”

Jeg sa: “Åh, her har jeg problemer og slikt.”

19 Og så virket det som Den Hellige Ånd sa: “Prøver du å unngå dem? Prøver du—du å flykte fra dem?” Skjønner?

20 “Nei”, sa jeg, “bare la meg stå rett opp foran alt og se det like i øynene.” Ser dere, bare . . . Skjønner?

21 Det er så mye bedre. Oppriktig, ærlig talt, jeg sier dette som øyenvitne, at rett etter at dette livet er over, går vi inn i et Land som er hinsides alt som noen kunne forestille seg. Og hvis det er noen fremmede her, stoler jeg på at du ikke . . . Jeg ber til Gud om at du ikke ser på meg som en fanatiker. Hvis det er noe jeg—jeg ønsker, er det å være ærlig og fortelle Sannheten. Og hva skulle det gagne meg å fortelle noe som var galt, når det er så—det er så mye her som er Sannhet? Vi, hvorfor må vi fortelle noe galt om det? Skjønner? Det, Det er bare Sannhet.

22 Og, ikke rart, jeg tror at Paulus ble rykket opp i den tredje himmel, og han så ting som det ikke var hensiktsmessig for ham å snakke om. Og en dag sa han: “Det øyet ikke har sett, øret ikke har hørt, det som heller ikke kom opp i menneskets hjerte, det som Gud har (i vente) for dem som elsker Ham.”

23 Åh, vi lever bare . . . Vi bor på en søppelhaug her nede, det er alt, bare en skrothaug full av—av ulmende røyk fra skitt. Av . . . Selv om vi ikke er forurenset av det selv, så lever vi i det, der røyken kommer fra syndens ulmende glør. Noe av det mest kvalmende jeg kan tenke meg, er en gammel søppelfylling som brenner. Har du noen gang vært i nærheten av en? Den forferdelige, forurensete lukten av røyk som kommer opp gjennom all slags skitt. Og—og du får en dunst av det, og det bare velter seg rundt i deg.

24 Jeg husker at jeg måtte gå ned til New Albany, nede på . . . nedenfor attende gate, der hvor den gamle søppelplassen pleide å være, og jeg måtte samle inn der inne og lese av målere. Og jeg bare gruet meg til dagen da det var rute atten, da jeg måtte ta det der nede, fordi det betydde å puste inn den forferdelige lukten. Og det lå til og med kropper av rotter og hunder og alt mulig der ute, vet dere, som ulmet og den gamle røyken kom opp gjennom det.

25 Nå, men det er det dette livet kan sammenlignes med, på sitt beste. Bare en ulmende, det lukter synd overalt, så og si, åndelig talt. Men, åh, der vinden blåser fritt, og alt er nydelig og fred og glede og Ewig Liv, rett over elven. Men vi er i en kamp, så la oss ikke bare legge oss ned og si: “La oss skynde oss og komme dit”, la oss få med alle som vi kan få med. Ja.

26 Og nå er hensikten med disse leksjonene å forankre de som allerede har kommet over i Landet. Hensikten med dette, å studere dette Efeserbrevet, er å plassere menigheten posisjonelt, der den absolutt står i Kristus. Vi har et forbilde i Det gamle testamentet og Josvas Bok, der Josva delte ut. Vi gikk gjennom det sist søndag, der Josva delte ut landet til hver mann. Og han gjorde det ved inspirasjon.

27 Hvordan Moses var . . . førte folket ut av Egypt, hvitløken, purren, ut, og ga dem et sted som Gud hadde lovet fire hundre år senere . . . eller fire hundre år tidligere, at Han ville føre dem til et sted, et godt land som fløt med melk og honning. Og Moses førte Israels barn helt opp til landet, men førte dem ikke over.

28 Og Jesus, til de åndelige, til menneskene som vil . . . vi har blitt lovet en Hellig Ånd siden begynnelsen, Jesus ledet oss fram til løftet. Men Den Hellige Ånd kom, som Josva, for å overta og lede og føre og for innta landet, eller innta menigheten. Vi finner i grunnen ut, at i vår . . .

29 Nå, det er her folk kanskje kan tro at jeg er frekk og prøver å ringeakte brødrene. Det gjør jeg ikke! Gud er min Dommer, jeg gjør ikke det. Skjønner? Jeg prøver bare å påpeke noe som er Sannheten. Skjønner? Vi har valgt ledere, av menn, i stedet for å lede, ledere, Den Hellige Ånds lederskap. Vi har ønsket at menn skulle tildele vår del og lede oss, kirkesamfunn som metodist, baptist, presbyteriansk, luthersk, Kristi Kirke, pinsevevning, og

ulike kirkesamfunn, for å sette en organisasjon som et eksempel, og vi følger det. Men vi er . . .

³⁰ Bibelen forteller oss ikke noe sted at vi skal gjøre noe slikt. Det er ikke én tekst i Skriften, i hele Guds Bibel, hvor Han noen gang organiserte menigheten, eller hvor Han noen gang talte om en organisasjon, ikke ett sted i Bibelen. Men alltid stikk motsatt. Han vil ikke at vi skal bli dannet lik denne verdens ting. Han vil ha oss særegne, satt til side.

³¹ Nå mener jeg ikke å være “tåpelige”, som vi kaller det. Jeg mener å være et utkalt folk, åh, en velsignet, hellig nasjon, som lever uklanderlige liv, handler, oppfører oss akkurat som Han ville, arbeider i oss, for vi er Hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger.

³² Nå, onsdag kveld, mange av dere var ikke her onsdag kveld, men vi kom inn i . . . Jeg tror det er det tredje verset eller det . . . Nei, det er det femte verset.

. . . *til barnekår* eller plasseringen av folket . . .

³³ Hvordan Gud prøver å plassere Sitt folk, og når Gud plasserer en, så, åh, ønsker hele menigheten å være lik den ene, ha de samme slags ting, gjøre de samme tingene. Vi er formet forskjellig, vi er skapt forskjellig, vi har forskjellig natur, og vi blir plassert posisjonelt forskjellig, hver enkelt for forskjellige arbeid; kanskje en til bare et lite type arbeid, en annen til et stort arbeid. Jeg tror det var David eller en av profetene, jeg glemmer nå, som sa: “Jeg vil heller være en dørmatte i Herrens Hus, enn å være . . . å bo i teltene med de ugud- . . . de ugudelige.”

³⁴ Nå skal vi stoppe et øyeblikk ved adopsjonen, det femte verset, og prøve å komme så langt som mulig om det. Men husk nå at temaet er helt og holdent om plassering. Hvor mange forstår det? La oss høre deg si det med ett ord: “Plassere Legemet til Jesus Kristus posisjonelt i Kristus hvor Den Hellige Ånd leder oss.” Slik er det, nå har vi det, ser dere. Plassere oss posisjonelt, Efeserbrevet skal gjøre det.

³⁵ Og se på denne mesterlæreren, Paulus. Det første han gjør, er å rydde unna alle tankene om å falle fra. Rydder unna hele tankesettet om å noensinne “være en kristen i dag og i morgen er jeg fortapt, og dagen etter fordømte Gud meg, og neste dag er jeg tilbake igjen.” Det er tull! Nå er dette . . . Dette Brevet er ikke rettet til evangelisk undervisning, evangeliske prekener. Vi . . . Jeg berører ikke dette ute på misjonsfeltet. Jeg bringer dette til menigheten, for Paulus rettet det til de hellige, de som er kalt og bevart og er fylt og satt til side, og er i Den Hellige Ånd, allerede i Kanaans Land. Først av alt prøver han å fortelle dem, få det ut av tankene dine at du kommer til å gå fortapt, og du vil gjøre *dette*, og du er redd for *dette*. Vær ikke redd for noe, for han prøver å fortelle deg hvor du er, hvem du er, hvordan du står.

36 Nå, du kan gjøre gale ting, og hver gang du gjør noe galt, kommer du til å betale for det. Ja, sir, du vil høste det du sår! Men det har ikke én ting å gjøre med din frelse. Når du er født av Guds Ånd, har du Evig Liv og kan ikke dø mer enn Gud kan dø. Du er en del av Gud, du er en sønn av Gud.

37 Jeg ble født en Branham. Du kan gi meg et annet navn. Et annet navn vil ikke forandre på det, jeg er fortsatt Branham. Jeg ble født Branham, vil alltid være Branham. Jeg vil . . . Jeg kan være så deformert en dag, sammenkrøket av leddgikt, eller bli så maltraktet i en bilulykke, at jeg ser ut som et dyr, men jeg vil fortsatt være Branham! Hvorfor? Branham-blodet er på innsiden.

38 Det er det du er. Og så lenge Gud har skapt deg . . . Husk nå, jeg snakker ikke til de utenfor Kristus. Jeg snakker til de som er i Kristus. Hvordan kommer du inn i Kristus? “Ved én Ånd!” Stor Å-n-d . . . som betyr: “Ved én Hellig Ånd er vi alle døpt inn i én Kropp.” Hvordan er vi . . . Hvordan kommer vi inn? Ved vanndåp? Hvor uenig jeg er med dere baptister og dere Kristi kirke. Ikke ved vanndåp, på ingen måte! Første Korinterbrev 12 sier: “Ved én Ånd, Den Hellige Ånd, blir vi brakt inn i den Kroppen.” Og er like trygge som den Kroppen er trygg. Gud er . . . lovet det.

39 Hvordan kunne Gud dømme Ham igjen, når Han gikk til Golgata? Da Han kom til Golgata, ble Han slått, knust, Han kunne ikke helbrede, Han kunne ikke engang si et ord, nesten. For hvorfor? Han hadde verdens synder på Seg. Ikke fordi Han var en synder, men “Han ble gjort til synd” for meg og for deg. Alle verdens synder, fra Adam til Hans Komme, hviler på Hans skuldre. Og Gud straffet ikke Sin Sønn. Han straffet synden. Ser du hvor forferdelig det var? Han gjorde en soning. Han gjorde en redningsvei for alle dem som Gud, ved Sin forutvitenhet, visste ville komme. Vi skal gå inn i det om et par øyeblikk.

40 Nå, da, når dere er “ved én Ånd er vi døpt inn i den Kroppen, én Kropp, som er Kristus”, og vi er trygge for evig.

41 Nå, merkelig nok, så ser det ut som spesielt de—de—de arminianske troende, at de er . . . må gjøre noe for å gjøre seg fortjent, eller noe fortjenestefullt. Hvordan kan det være av to ting samtidig? Det er enten av nåde eller av gjerninger, en av delene. Det kan ikke være av det samme, det er av to forskjellige ting; det må være av det ene. Det er . . .

42 Jeg, min, jeg kan bare ikke se noe annet enn Guds nåde. Det er det jeg består av. Jeg har alltid trodd på nåde. Jeg er bare nåde fra topp til tå, det er alt. Det er ikke, jeg—jeg . . . selv i livet mitt, da jeg var gutt, kunne jeg ikke se noe annet, bare nåde, nåde. De sier: “Jeg—jeg vil . . . Klør du meg på ryggen, så skal jeg klø deg på ryggen.” Vel, det er et forferdelig uttrykk. Men jeg bryr meg ikke om du klør min eller ikke, hvis din trenger å kløs, klør

jeg deg uansett. Ser dere, nåde. Ja, sir. Ser dere, nåde virker ved kjærlighet. Hvis du trenger det! Uansett om du aldri har gjort noe for meg, jeg—jeg ikke har noe med deg å gjøre, hvis du trenger det, så gjør jeg det uansett. Nåde! Fordi du trenger det!

⁴³ Jeg trengte frelse. Det var ingenting som kunne frelse meg. Det var ingenting jeg kunne gjøre med meg selv, jeg kunne ikke frelse meg selv i det hele tatt. Men jeg trengte frelse, fordi jeg trodde på en Gud. Og Gud sendte Sin Sønn, skapt i syndig kjøds lignelse, for å lide i mitt sted, og jeg ble frelst, av nåde alene ble jeg frelst. Ikke én ting kunne jeg, eller du gjøre, for å frelse deg selv. Og de som Han kjente på forhånd før verdens grunnvoll ble lagt . . .

⁴⁴ Vi var inne på det sist onsdag. Vi forestilte oss Gud i Sin Elah, Elohim, og viste at Han eksisterte alene. Men inne i Ham var det Farskap, inne i Ham var det forskjellige dyder, slik som en Frelser, slik som en Helbreder. Alt det var i Gud, og Gud eksisterte alene. Men siden Han var en Frelser, Han var Fa- . . . Han hadde ikke en Engel, Han hadde ikke noe. Det var ikke noe annet enn Ham Selv. Han var alene-eksisterende. Ingenting annet enn Gud eksisterte.

⁴⁵ Men siden Han var Gud, så måtte det være noe til å tilbe Ham, fordi Han elsket tilbedelse. Og Hans Eget Vesen skapte skapninger som kunne tilbe Ham. Nå, et øyeblikk, la oss bare berøre det igjen et øyeblikk, vi skal ikke gå gjennom alt sammen, men dere får det på lydbåndet. Men fordi Han var Gud, skapte Han Engler, og Engler tilba Ham. Engler tilber Ham fortsatt. Ja, Englene som står i Guds Nærvær har seks sett med vinger, seks vinger. De dekker ansiktet Sitt med to, to over føttene Sine, og flyr med to, i Hans Nærvær, og roper dag og natt: "Hellig, hellig, hellig, er Herren Gud, den Allmektige." Det er hva Skriften sier. De tilba Ham, nå, som skapte noe som kunne tilbe Ham.

⁴⁶ Så inne i Ham var en egenskap av Frelser. Hvordan kunne en av disse Skapningene, når det ikke var noen synd eller noen tanker om synd, hvordan kunne en av Dem gå fortapt? Det kunne ikke skje. Så det måtte skapes noe som kunne gå fortapt, slik at Han kunne være en Frelser. På innsiden av Ham var en Helbreder. Tror dere at Han er en Frelser? Tror dere at Han er en Helbreder? Men hva om det ikke var noe å frelse eller helbrede? Ser dere, det måtte bli skapt noe på den måten.

⁴⁷ Så nå, Han skapte det ikke på den måten, men Han ga mennesket fri vilje: "Velger du *dette*, vil du leve, hvis du velger *det*, dør du." Og hvert menneske som kommer inn i verden, blir fremdeles stilt overfor det samme. Gud, ved Sin forutvitenhet, visste hvem som ville og hvem som ikke ville. Hvis Gud er . . .

⁴⁸ Spørsmålet ble stilt meg av en teolog i går, som har deltatt på møtene eller hørt lydbåndet, sa: "Ett spørsmål!" Han sa:

“Så er Gud allestedsnærværende? Da”, sa han, “kan Han være overalt?”

⁴⁹ Jeg sa: “Han er ikke allestedsnærværende på den måten som ordet allestedsnærværende uttrykker. Han kan ikke være et Vesen og så være allestedsnærværende. Hvis Han er allestedsnærværende, hvorfor ville du be om Den Hellige Ånd? Hvis Han er allestedsnærværende, fyller Han hver sprekke, hjørne, krok, hver celle, fiber, alt annet som finnes.” Jeg sa: “Hvorfor lette Han da etter Moses, hvis Han er allestedsnærværende, på slutten? Hvorfor løp Han opp og ned i Edens hage og ropte: ‘Adam, Adam, hvor er du?’ hvis Han er allestedsnærværende?”

⁵⁰ Han er allestedsnærværende fordi Han er allvitende. Han vet alt fordi Han er uendelig, det å være uendelig, gjør Ham allestedsnærværende. Så siden Han er allestedsnærværende, Han er uendelig, så sitter Han i Himlene. Han bor på et sted fordi Han er et Vesen.

⁵¹ Men fordi Han er uendelig, så vet Han alle ting. Vet hver gang en mygg blunker med øyet. Kjenner hver humle, hvor den går inn i bikuben, for å hente honningen sin. Han kjenner hver spurv som sitter i treet. Han kjenner hver tanke som er i tankene dine, fordi Han er uendelig og allvitende. Det vil si, Han er ikke bare uendelig, Han er allvitende, Han vet alt. Men Han er et Vesen, Gud er et Vesen, og ut fra dette Vesenet begynte alt dette å komme fram.

⁵² Og synd, som jeg sa her om kvelden, synd ble ikke skapt. Det ble ikke skapt noe annet enn det som var fullkomment. Gud skapte alt godt. Synd ble ikke skapt. Sa: “Vel, det er selve skapelsen av synd.” Dere har hørt det. Men det er en feil. Synd . . . Det er bare én Skaper, det er Gud. Gud kunne ikke skape synd, fordi Han er hellig og det er ikke noe i Ham som kan skape det. Synd er fordervelse; ikke skapelse, men det er fordervelse. Utroskap er en rettferdig handling som er fordervet. En løgn er sannheten fortalt feil. Enhver synd, enhver synd er rettferdighet fordervet.

⁵³ Derfor setter Gud nå. Han har allerede manifestert Seg, Han er Gud. Han har allerede manifestert Seg som en Frelser, mennesket var fortapt, og Han frelste dem. Han har allerede manifestert Seg som en Helbreder. Gjør ingen forskjell hva folk sier at Han er; og Han er det, uansett, like fullt. Han er en Helbreder, Han er en Frelser, Han er Gud, Han er Evig. Og Han har en hensikt. Og Hans hensikt var i begynnelsen å skape skapninger som ville elske Ham og tilbe Ham.

⁵⁴ Og Han skapte skapninger, og skapninger falt. Og da så Gud, ved Sin uendelighet, ned gjennom tidslinjen og så hvert menneske som ville bli frelst. Hvert menneske, Han visste det ved for- . . . ved forutvitenskap. Derfor hvis Han, ved forutvitenskap,

visste hvem som ville bli frelst og hvem som ikke ville bli frelst, kunne Han forutbestemme. Så, ordet er ikke et så dårlig ord likevel, er det? Han kunne forutbestemme, fordi Han visste hvem som ville og hvem som ikke ville. Derfor, for å få tak i de som ville, måtte Han tilveiebringe en—en soning for deres synder. Åh, hvis vi kan, vil vi komme til det, bare noen få vers nedenfor. Han forutbestemte oss til Evig Liv, og visste om de som ville legge til side alt, og uansett hvor likegyldige verdens barn ville være til det, ville det ikke bety det minste for dem, fordi de var Guds barn. Og Han kalte dem.

⁵⁵ Og Han sendte Jesus, for at Hans Blod skulle være en soning, Blodforsoning, for å gjøre en soning, eller en—en aksept, eller en renselse. En rensesprosess som kontinuerlig . . . Ikke bare én gang på ett vekkelsesmøte, men “som alltid lever for å gå i forbønn”, slik at den kristne holdes ren dag og natt. Det er Jesu Kristi Blod som gjør en—en aksept på korset der, ved . . . i Guds Nærvær, som renser oss kontinuerlig, dag og natt, fra all synd. Og vi er trygt innhyllet. Hvordan hyllet inn? Ved Den Hellige Ånd, inn i Herren Jesu Kristi Kropp, og trygge. “Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har evig Liv og skal aldri komme for dommen, men har gått over fra døden til Livet.” Ingen mer dom! Den kristne går aldri til dommen. Kristus gikk for ham. Advokaten min sto i mitt sted. Han talte min sak, at jeg var uvitende. Han fortalte Faderen at jeg ikke var verdig, at jeg var uvitende. Men Han elsket meg og Han tok plassen min og talte min sak, og i dag er jeg fri! Ja, sir. Og Han utøste Sitt Blod for å ofre der for våre synder.

⁵⁶ Husker dere sist onsdag kveld, ingen kristen . . . kristen synder, men en synder kan ikke synde. En synder synder ikke, fordi han er en synder. Han er bare en synder til å begynne med, og det er alt. Her, ta baksiden av denne boken, den er svart, hvor mye av den er svart? Den er helt svart. Det er ganske enkelt ikke noe hvitt i den, den er svart. Du sier: “Så mye her.” Nei, det er det ikke, alt sammen er svart. Den er helt svart. Det er slik en synder er. Han er bare fordømt til å begynne med. Vel, sier du: “Hva om han begår utroskap? Hva om han voldtar en kvinne? Hva om han—hva om han gambler? Hva om han skyter noen?” Det er ikke vår sak. Det er ikke vår sak, vi har lover her nede til å ta hånd om det. Vi er ikke reformatorer, vi er forkynnere av Evangeliet. Vi fordømmer ham ikke for det han gjorde, vi fordømmer ham ikke for å ha begått utroskap. Vi fordømmer ham fordi han er en synder! Hvis han er en kristen, ville han ikke gjort det. Det er riktig. Hvis han er blitt forandret, vil han ikke gjøre det. Men fordi han er en synder, er det det som får ham til å gjøre det.

⁵⁷ Det er dette som fjerner grunnlaget som legalistene står på. Ja, sir. Broder, la meg fortelle deg: “Det er ikke av gjerninger, men av nåde vi er frelst, og det ved tro.” Ja, sir. Nå vil jeg ikke fordømme legalistbrødrene, de er mine brødre. Og de vil være

der, på samme måte som alle de andre vil være der, for Gud forutbestemte Sin Menighet til å være der. Men saken er den, at folk er så oppskaket, så de vet verken ut eller inn. “I dag, vel, kanskje hvis jeg—jeg . . .” Bare la dem få vite; at så lenge de har en hunger etter verden, er de ikke der til å begynne med.

⁵⁸ Jeg lever ikke tro mot min kone fordi jeg tror hun ville ha skilt seg fra meg. Jeg lever tro mot min kone fordi jeg elsker henne. Vi har tatt et juridisk standpunkt, fordi vi elsker hverandre. Først, før det kunne være der, måtte det være en kjærlighet. Jeg elsker henne. Selv om jeg tror at hvis jeg gjorde noe galt, ville hun tilgi meg, men jeg ville likevel ikke gjort det. Jeg elsker henne.

⁵⁹ Det er slik det er med Kristus. Hvis jeg—hvis jeg lever . . . Jeg er femti, hvis jeg blir nitti eller hundre, har femti år til å forkynne, og jeg ikke forkynner en eneste gang, går ned og setter meg ved elven, er jeg frelst likevel. Gud frelste meg ved Sin nåde, ufortjent av noe jeg noen gang kunne gjøre, har gjort, eller noe annet. Jeg forkynner fordi jeg elsker Ham, og jeg elsker Hans folk. Og det er grunnen til at jeg vet at jeg har gått over fra døden til Livet, fordi jeg elsker dem, og jeg går etter dem. Uansett hva slags tilstand de er i, går jeg etter dem uansett. Går og får tak i dem uansett, drar dem inn uansett. Hvis forkynnere er uenige og andre er uenige, og denominasjoner er uenige, så stopper ikke det meg. Det er noe! Det stoppet ikke Ham! Han kom midt opp i vantroen, og det stoppet ikke Ham, Han beveget Seg rett videre likevel. Det er det vi gjør, går ut og henter dem, får tak i dem uansett. Uansett, strekker oss ut, holder fast med all din makt. Du vet ikke hvem de er. Frels dem. Det er på grunn av kjærlighet. Ikke fordi at “jeg må”, men fordi jeg elsker, fordi du elsker.

⁶⁰ Sier: “Jeg burde skvære opp med den kvinnen, men, jeg sier deg akkurat nå, jeg antar at fordi jeg går i kirken, burde jeg skvære opp.” Nei, det er du som burde få det rett først. Skjønner? Skjønner? Hvis du ikke har Guds kjærlighet i ditt hjerte, det er noe som sier deg at noe er galt i deg, da går du—da går du og får det rett med Gud. Da vil du få det rett med din neste.

⁶¹ Jesus lærte det samme. Han sa: “Hvis du kommer til et alter, og det er en . . . kommer på at du har noe imot din neste eller en broder, gå og forlik deg med ham først.”

⁶² Nå, nå i tidsaldrene som skal komme. Vi nevnte “manifestasjonene”, onsdag kveld. Vi tar det opp igjen denne morgenen, i “manifestasjonene av Guds sønner.” Med andre ord, Gud venter. Og så i endetiden, når vi alle står fremfor Ham. Engler var ikke fortapt. De vil ikke kunne glede seg over velsignelsene slik vi gjør, de var aldri fortapt. Men jeg vet hva jeg kommer fra, jeg kjenner klippen der jeg ble hugget fra, en synder. Du vet hvor du ble hugget fra. Når vi nå er funnet, så kan vi stå fremfor Gud. Åh, hvilken dag det vil bli!

63 Deretter adopsjon, plassering. Nå, Gud gjør dette arbeidet. Og nå hvis jeg kan få dere til å forstå dette, så starter vi akkurat nå på det femte verset, jeg vil lese Det.

Ved Jesus Kristus har Han forutbestemt oss til barnekår hos seg, etter Sin Egen viljes gode velbehag,

64 Det er Guds glede å gjøre Sin vilje, adoptere, plassere. Hva gjør Han nå? Plasserer Sin Menighet. Først kalte Han Sin menighet, metodist, presbyterianer, lutheraner, baptist, kalte dem. Hva gjorde Han så? Sendte ut Den Hellige Ånd og ga dem dåpen i Den Hellige Ånd.

65 Jeg vil at dere pinsevenner skal få dette ut av hjertene deres. Pinsen er ikke et kirkesamfunn; pinsen er en opplevelse. Det er Den Hellige Ånd. Det er ikke en organisasjon. Du kunne ikke organisere Den Hellige Ånd. Han vil ikke stå for det. Nå har dere en organisasjon som dere kaller det, men Den Hellige Ånd forsvinner rett ut og lar dere sitte akkurat der dere er, og bare fortsetter videre. Skjønner? Pinsen er ikke en organisasjon; pinsen er en opplevelse.

66 Og så ga Gud barna Sine ny Fødsel, ved dåpen i Den Hellige Ånd. De kom ganske nær Den da de ble rensset, gjennom Nasareerne, Pilgrim Holiness. Så fikk de pinseopplevelsen, eller dåpen i Den Hellige Ånd, restaurasjonen av gavene. De gikk ut og talte i tunger og tydet tunger, og fikk gaver av helbredelser og mirakler, og tegn og under begynte å følge dem. Nå er de barn, de er Guds barn. De er posisjonelt i Kristus. De ble barn ved Fødsel. Og den nye Fødsel og Selve omvendelsen er Den Hellige Ånd.

67 Du er ikke engang omvendt før du får Den Hellige Ånd. Det er hva Skriften sier. Jesus sa til Peter, spør hvem som helst, les Bibelen din, han ble rettferdiggjort ved å tro på Herren Jesus, ble en etterfølger, en apostel. Jesus ga ham nøklene til Riket. Og i Johannes 17,17, helliget Han dem, ga dem makt, sendte dem ut, drev ut onde ånder og slikt, helliget dem. "Hellige dem, Far, ved Din Sannhet. Ditt Ord er Sannheten. Jeg helliggjør Meg Selv på grunn av dem."

68 Det er ett av de vakreste ordene jeg noen gang har hørt. "Far, Jeg helliggjør Meg Selv for deres skyld." Vet du at Han hadde rett til å ha et hjem? Han var et menneske. Vet du hvorfor Han hadde rett til å ha en kone? Han var en Mann. Han hadde rett til alle disse tingene, men Han sa: "Far, Jeg helliggjør Meg Selv for deres skyld. Jeg helliggjør Meg Selv."

69 Jeg snakket med en liten predikant i går, jeg skal forkynne for ham om noen kvelder, her oppe ved riksveien. Og jeg spurte ham om en bestemt ting, han sa: "Ja, broder Branham, men de fleste i min forsamling tror ikke på det."

Jeg sa: "Er de fleste av dem legalister?"

70 “Ja.” Broderen tror ikke på det. “Men”, sa han, “for deres skyld!” Åh, jeg fikk lyst til å klemme ham. “For deres skyld, ser dere, jeg helliggjør meg selv for deres skyld.”

71 Åh, Jesus lærte opp tolv menn, som gjennom de tolv mennene skulle bringe Evangeliet til verden. Og Han sa: “For deres skyld helliggjør Jeg Meg Selv.” Gjør det for din nestes skyld, for noen andres skyld. “Ikke bruk friheten din som et påskudd”, sa Paulus, “men hellige deg selv!” Oppfør deg i nabolaget, slik en ekte kristen burde gjøre. La deres samtaler være det, hvis du møter din fiende, hellige deg for hans skyld, uten å vite hva du kan gjøre.

72 Nå, å innsette sønnen. Helt fra begynnelsen, da barnet var født, var han en sønn, men så ser vi at det var oppførselen hans som avgjorde om han ble adoptert, om han oppførte seg riktig eller ikke.

73 Og det er pinsens . . . La meg nå bare vise dere at pinsen ikke er et kirkesamfunn. Hvor mange baptister her inne, som var baptister, som mottok Den Hellige Ånd, la oss se hendene deres. Skjønner? Hvor mange metodister som er her inne, mottok Den Hellige Ånd, rekk opp hendene deres. Hvor mange Nasareere her inne mottok Den Hellige Ånd? Løft opp hendene. Presbyterianere, mottok Den Hellige Ånd. Skjønner? Lutheranere. Andre kirkesamfunn, som ikke hørte hjemme i pinsen i det hele tatt, bare tilhørte ett eller annet kirkesamfunn, mottok Den Hellige Ånd, la oss se hånden din. Skjønner? Så da er ikke pinsen et kirkesamfunn, det er en opplevelse.

74 Nå, Gud tok deg inn i Kristi Kropp (Hva gjør Han nå?) etter at du har bevist hva du er, helliget deg selv med din gode oppførsel, lydighet mot Den Hellige Ånd, uansett hva verden sier.

75 Jeg—jeg kommer til å gni dette hardt, for . . . jeg mener ikke å være frekk. Jeg—jeg . . . vennligst ikke—ikke—egentlig ikke, ser dere. Tror egentlig ikke at jeg er—jeg er slem. Jeg—jeg vil ikke være det. Det som sliter på meg, er når jeg forkynner denne Gudsendte Sannheten for folket, og de snur seg rundt og bare fortsetter med å gjøre det samme, og de sier at de har Den Hellige Ånd. Det ruinerer en nesten, ser dere. Hva er i veien? De går rett tilbake til det samme, akkurat som Israels barn, de ville ha en konge, slik at denne kongen kunne herske over dem og la dem oppføre seg som amorittene og amalekittene og filisterne.

76 Vet dere, damer, at det er galt å bruke bukser? Vet du det? Vet du at det er galt å klippe av hårlokkene dine? Vet du at det er galt, min herre, at du fortsetter å røyke og oppføre deg som du gjør? Vet du at det er galt av deg å ikke være husets herre, kona di får et lite raserianfall og sparker deg ut av døren, og du sier: “Ja, kjære deg, jeg kommer tilbake om en stund”? Vet du at du . . . Hvordan kan du være en tjener i Guds Hus når du ikke engang kan styre ditt eget hus? Det er helt riktig. Vet du,

søster, at mannen din ikke bare er mannen din, men han er din leder? Gud sa det. Fordi at mannen ikke ble forført, kvinnen ble forført. Og dere predikanter fortsetter å gjøre kvinner til pastorer og predikanter i menighetene deres, når dere vet at Guds Ord fordømmer det.

⁷⁷ Dere fortsetter å bruke navnet “Fader, Sønn og Hellige Ånd” til dåpen, selv om det ikke finnes ett eneste Skriftsted for det i Bibelen. Jeg vil at en erkebiskop eller noen andre skal vise meg hvor noen i Bibelen noen gang ble døpt i navnet til “Far, Sønn, Hellig Ånd”. Jeg vil at noen skal vise meg noen som noen gang ble døpt på noen måte, foruten i Jesu Navn. Men Johannes var ikke . . . døpt, de ble døpt i troen på at Han skulle komme, men de visste ikke hvem Han var. Men så snart de ble klar over det, måtte de døpes om igjen i Jesu Kristi Navn. Jeg vil at noen skal . . . Jeg—jeg har spurt Assemblies of God, de andre predikantene, baptistene, presbyterianerne og alt. De vil ikke—de vil ikke snakke om det. Jeg vil se Skriftstedet.

⁷⁸ Og da er jeg er en “fanatiker”, hmh, da er jeg “gal”, gått fra vettet, jeg er en “gærning”, bare fordi jeg prøver å fortelle dere Sannheten? Nå, det er—det er ærlig, brødre. Hvis du har overgitt deg til Gud, så har du overgitt alle ting. Du—du—du—du er—du er satt til side, du er—du er en annerledes skapning.

⁷⁹ Mange er kalt, få er utvalgt. Ja, mange mennesker er kalt, du får et kall i hjertet ditt: “Ja, jeg tror at Gud elsker meg. Jeg tror Han gjør det.”

⁸⁰ Men, broder, det, du kommer til å være like mye fortapt som de andre, for de vil komme der på den dagen og til og med si: “Herre, jeg har kastet ut djevler i Ditt Navn. Jeg har gjort alt annet i Ditt Navn. Jeg har hatt helbredelsesmøter. Jeg har forkynt Evangeliet. Jeg har kastet ut djevler.”

⁸¹ Og Jesus sier: “Gå bort, Jeg kjenner dere ikke engang, hyklere. Det er den som gjør min Fars vilje!” Hvorfor kan ikke folk se det? Nå, jeg vet at det svir. Og jeg—jeg mener ikke å såre, jeg mener det ikke på den måten. Men, broder, jeg—jeg . . .

⁸² For meg ser det ut som at vi er—vi er i endetiden, og Gud adopterer, innsetter Menigheten på rett plass, i Kristi Kropp, Hans. Nå, det kommer ikke til å bli altfor mange Han innsetter der, jeg kan fortelle dere det med en gang. Du sier: “Åh, vel, det kommer til å bli så mange!” Men Han har brukt seks tusen år på å kalle dem ut også. Husk, oppstandelsen kommer, og vi blir rykket opp sammen med dem. Bare noen få av dem, ser dere. Skynd deg, og finn ut om du er frelst. Ransak deg selv og se hva som har gått galt. Skjønner? Bare—bare finn ut hva som er i veien. Jeg vet at det—det er hardt, men, broder, det er Sannheten. Det er Guds Sannhet. Adopsjon!

⁸³ Vi burde være så brennende for Gud, vi skulle være virksomme dag og natt. Ingenting skulle kunne stoppe oss, og vi

skulle være så elskverdige og så imøtekommende, og så vennlige og så Kristus-like i våre liv. Hver dag i livet må brukes til det. Jesus sa: “Legg merke til liljen på marken, hvordan den vokser, strever og spinner; men Jeg sier dere, at selv ikke Salomo i all sin prakt var kledd som en av dem.” Salomo hadde kapper som var pyntet med nydelig silke og broderinger og slikt, men det—det gjorde ikke . . . det var ikke det Han snakket om. For at en lilje skal vokse, må den streve både dag og natt. Hvorfor ønsker du å komme opp her helt i enden av linjen? Hvis den rettferdige med nød og neppe blir frelst, hva da med synderen, det vil si den vantro og den ugudelige, den som hører Ordet, men nekter å vandre etter Det . . . ? Hva skal vi gjøre nå? Skjønner? Nå som . . .

⁸⁴ Dette er, nå, dette er menigheten vår. Vi har kanskje fire eller fem fremmede blant oss. Men dette er menigheten, jeg underviser dere. Dette går ut på lydbånd. Jeg vil at folk som lytter til lydbånd, husk at dette er til min menighet. Ute blant menneskene der ute, prøver jeg å være såpass gentleman, så jeg forteller dem det, prøver liksom å holde meg på linje med de små skummetmelk-ideene deres. Men når det kommer til å virkelig legge fram Sannheten, så la oss legge Den fram.

⁸⁵ Adopsjon, plassere på rett plass! Hvor er de? Vis meg hvor de er. Gud kaller Sine barn til side ved manifestasjon. De trenger ikke å si ett ord om det, du ser at noe har skjedd. Plasserer Sin sønn posisjonelt, setter ham inn i hans stilling med akkurat de samme tingene. Han—han har like mye autoritet, hans ord har like stor gyldighet som en erkeengel, enda mer. Sønnen ble adoptert, satt på et høyt sted, plassert der ute, byttet ut kappen hans, byttet ut fargene hans. Faren hadde en seremoni, sa: “Dette er sønnen min, fra nå av er han guvernør. Han er lederen. Han er over hele min arv. Alt jeg har, tilhører ham.” Det er riktig. Så kunne vi gå tilbake til det samme, Elah, Elah, Elohim, Elohim, ser dere, hvor Han eksisterte alene. Og kom så tilbake gjennom Jehova, Som skapte noe, Han ga mennesket herredømme over jorden. Hva venter vi på? Manifestasjonene. Jorden stønner. La oss gå ned til det og lese det. Ja vel.

*. . . forutbestemt . . . til barnekår hos . . . seg, etter
Hans viljes gode velbehag,
Til pri- . . . til pris for sin nådes herlighet, . . .*

⁸⁶ Hva er Hans nåde? For lenge siden, da Han ikke var en Far; skapte Hans nåde, Hans kjærighet et barn, slik at vi kunne bli forutbestemt til barnekår, til pris for Hans nåde. Skjønner?

*. . . ved den har Han tatt oss til nåde i Den—Den
(Personen) Elskede, som er Kristus.*

⁸⁷ Hvordan ble vi akseptert? I Ham. Hvordan kommer vi inn i Ham? Ved én Ånd ble alle døpt inn i Ham. Hør.

*I Ham har vi forløsningen, vi har forløsning ved Hans
blod, tilgivelse for s-y-n-d-e-r . . .*

⁸⁸ Hvordan kan du forkynne forutbestemmelse, at Gud forutbestemmer og innsetter, med mindre det er en soning for synd et sted? Hvorfor er det slik? Hver dag gjør du feil, hver dag gjør du noe galt. Men hvis du er født på ny, mann eller kvinne, så snart du gjør feilen, så vet Gud er du angrer på det. Om du så står i nærheten av—av president Roosevelt eller hvem som helst, ville du si: “Jeg gjorde noe galt, Gud tilgi meg for dette.” Hvorfor? Og det er der Forsoningsblodet . . .

⁸⁹ Legg merke til “s-y-n-d-e-r”. En synder er en synder, han synder ikke. Men menigheten synder, den gjør galt, får en feil tanke, galt inntrykk, tviler, vingler som en lite barn som går, som prøver å lære å gå. Han vet ganske enkelt ikke hvordan gå stødig ennå, for han er en liten gutt. Men vi har en Hånd som strekker seg ned hvis vi . . . griper oss og støtter oss, og sier: “Ta dette skrittet på *denne* måten, sønn.” Han plukker oss ikke opp og gir oss ris fordi vi gjorde en feil, Han slår oss ikke i hjel fordi vi prøver å gå. Han elsker oss slik som vi elsker barna våre.

⁹⁰ En skikkelig, ekte pappa ville ikke gi barnet sitt juling når han prøver å gå, hvis han faller ned på gulvet. Han rekker ut en stor, sterk hånd og plukker ham opp, tar tak i ham med begge hender og sier: “Dette er måten å gjøre det på, gutten min. Gå på *denne* måten.”

⁹¹ Det er slik Gud gjør med Sin Menighet! Bøyer Seg ned og tar ham i armene Sine, plukker ham opp og sier: “Gå på *denne* måten, gutten min. Her, ikke—ikke—ikke si det på den måten, si det *Slik*. Nå, Jeg bryr meg ikke om hva menigheten sier, hva *denne* sier, hva *den* sier, du skal si det slik som *Dette*. Slik som *Dette*, slik er Det! Hvis Mitt Ord forkynner Det, hold deg helt til Det, vandre med Det. Hold deg til Det. Spiller ingen rolle hva alle andre sier, hold deg til Det. Vandre på *Denne* måten. Det er slik du tar dine skritt.”

⁹² Våre synder; et kjærlighetens sonoffer for våre synder, ellers ville vi aldri hatt en sjanse. Hvor vi kunne forankre oss på de Ordene!

. . . etter Hans nådes rikdom.

Denne nåde lot Han—Han tilfalle oss i rikt mål . . .

⁹³ Hva er “rikt mål”? Åh, du! Som Han har gitt oss i *rikt mål*, “store mengder av den”.

. . . har *Han* gitt oss i *rikt mål*, med all visdom og klokskap.

⁹⁴ “Forstand, all visdommen har Han gitt oss i rikt mål.” Med all “visdom”, ikke verdslig. Verdens visdom er dårskap for Ham, og Guds visdom er dårskap for verden. Akkurat som dag og natt, den ene kan ikke komme overens med den andre. Men når solen begynner å gå opp og dagen kommer, forsvinner natten fra sted til sted. Og når Lyset fra Evangeliet begynner å komme inn,

begynner alle tingene av verden bare å svinne hen. Og hva skjer? Han lar Sollyset strømme rikelig ned over Sine barn, vandrer i Ånden, ledes av Guds Ånd, overstrømmes av Hans nåde, med all klokskap og visdom, forståelse, og innsikt til å vite hvordan man skal vandre. Ser du noe som er galt, så vær forsiktig med hva du gjør, hvordan du . . . Hvis det er galt, så vær forsiktig med hvordan du nærmer deg det. Klokskap! Vær helt nær, helt sikker på at du vet hvordan du skal nærme deg det. Klok som en slange, troskyldig som en due. Det var det Jesus sa.

⁹⁵ Åh, dette er gullklumper, venner! Vi kunne bare holde på dag etter dag. Er det ikke fantastiske ting? Klokskap, visdom, har Han gitt oss i rikt mål, øst ut! Ga oss ikke bare en skjefull, men tok et stort øsekar og bare øste ut på den måten. Ga oss i rikt mål, Hans nådes visdom og klokskap! Åh, underfulle nåde, hvor skjønt det lyder!

Nå, denne nåde lot Han tilfalle oss i rikt mål, med all visdom . . . klokskap;

Etter at Han hadde gjort sin viljes mysterium kjent for oss, . . .

⁹⁶ Hvem snakker Han til? Denominasjoner? Vær så snill, mine brødre, tro ikke at jeg rakker ned på deres denominasjon, det gjør jeg ikke. Jeg prøver å fortelle dere at det var galt fra begynnelsen av. Jesus sa: "Gå og forkynn Evangeliet", vi gikk og laget denominasjon. Det er grunnen til at vi ikke har Det, vi vandrer etter menneskets visdom. Hvis Calvin kunne oppstå!

⁹⁷ Ja, for ikke lenge siden sto jeg ved graven til en stor mann, en stor reformator. Og jeg tenkte: "For en stor mann han var!" Han var! Vel, det . . . Jeg vil ikke . . . Det var John Wesley. Og jeg tenkte: "Hvis John Wesley kunne stå opp fra denne graven i dag og se tilstanden til kirken sin, så ville han skammet seg over navnet sitt!" John Wesley var en gudfryktig mann, en brann revet ut av ilden, som han kalte det. John Wesley var en hellig mann som trodde på Gud, og fulgte Ham skritt for skritt. Men etter at John døde, sa de: "Vi skal danne en kirke for John, så vi får en kirke, og vi vil kalle den metodistkirken, fordi hans helliggjørelsesmetode var den andre nådegjerningen."

⁹⁸ Så dannet de en kirke, og i dag forneker disse kirkemedlemmene alt som John Wesley sto for. John Wesley forkynnte Guddommelig helbredelse. John Wesley trodde på Åndens dåp. John Wesley trodde på full gjenopprettelse av gavene. John Wesley, Martin Luther, mange av de store mennene talte i tunger og tydet. Og, i dag, om du hadde talt i tunger i en metodistkirke eller en luthersk kirke, hadde de kastet deg ut. Hva er i veien? Akkurat i den tiden hvor vi burde innsette sønner, hva er i veien? De har innført noe annet, fordi de ikke kjenner Guds mysterium. Og de vil aldri få vite Det gjennom et seminar!

99 La meg bare lese noe for dere. Er det greit? Ja vel. La oss slå opp, jeg har skrevet ned noe her. La oss finne ut hvordan Paulus . . . Nå, her, her er læreren av dette Budskapet. La oss gå til Apostlenes gjerninger 9,5, bare et øyeblikk. Hør hvordan Paulus fikk denne Åpenbaringen, uansett hva som skjedde. Nå, i Apostlenes gjerninger 9 begynner vi å lese slik. Dette er søndagsskoletime, så hvorfor ikke—hvorfor ikke lese det? Gi meg beskjed når jeg er tom for . . .? . . .

*Og Saulus, som fremdeles fnyste av trusler . . .
 (Åh, den lille, kroknesete, temperamentsfulle, slemme jøden!) . . . mord mot Herrens disipler, gikk da til overstepresten,*

og ba om brev til synagogen i Damaskus, slik at han, om han fant noen . . .

100 “Jeg går og leter etter dem! Hvis jeg bare kan finne dem, du verden, hva jeg skal gjøre med dem!” Skjønner? “Hvis jeg bare kan finne dem!” Men han var forutbestemt!

101 Hvordan vet du at den gamle brennevinselgeren her nede ikke er forutbestemt til Livet? Hvordan vet du at den prostituerte som du ikke engang vil snakke til, hvordan vet du om et lite håndtrykk og en invitasjon til menigheten ikke vil gjøre henne til en av Guds hellige, over der i Herligheten? Når . . . Hvordan vet du at hun ikke er det? Det er det vi ikke vet. Men det er vår plikt. Som en fisker som kastet et garn i havet og dro det inn, han fikk frosker, fisk, øgler, vannedderkopper og alt annet, men noen av dem var fisk. Han visste ikke, han bare kastet garnet. Det er det vi gjør. Se på Paulus.

*. . . ønsket brev til synagogene i Damaskus, slik at han, om han fant noen som tilhørte Veien, enten menn eller kvinner, kunne binde dem og føre dem til Jerusalem.
 (Broder, han var virkelig røff!)*

Mens han var på denne reisen og nærmet seg Damaskus, skinte plutselig . . . rundt ham . . .

102 “Det kom en prest oppover veien, doktor F. F. Jones, og sa til ham: ‘Du trenger en—en seminaropplevelse nå, sønn, og da tror jeg at Gud kunne bruke deg.’” Ville ikke det være et grusomt Skriftsted, å lese det på den måten? Nå, det er omtrent like fornuftig . . . Jeg sier ikke det som en spøk. Det er, vi, det er omtrent like fornuftig som det vi får ut av det i dag. “Du vet, moren din var en god kvinne, jeg tror du ville blitt en god predikant.” Se hva som skjedde.

*Mens—mens han var på denne reisen og nærmet seg Damaskus, skinte plutselig et lys omkring ham . . .
 (Wow, begynner overnaturlig!) . . . et lys fra Himmelen.*

Da falt han til jorden, og han hørte en stemme som sa . . . Saul, Saul, hvorfor forfølger du Meg?

Og han svarte: Hvem er Du, Herre? Da sa Herren til ham: Jeg er Jesus, Han som du forfølger. Og det blir hardt for deg å stampe mot broddene.

Og han skalv og ble forundret og sa: Herre, hva vil Du jeg . . . gjøre? Da sa Herren til ham: Reis deg opp og gå inn i byen, og det skal bli fortalt deg hva du skal gjøre.

¹⁰³ Og mennene reiste sammen med ham og gikk videre, og de fant en mann. Ananias, der nede, som hadde sett et syn. Alt overnaturlig! Og gamle Saulus, den gamle, slemme fyren! Denne Ananias så et syn, så det i huset sitt. Han var en profet, i huset sitt og ba, og han så et syn. Han . . . Herren talte til ham og sa: “Det kommer en mann nedover veien der borte, som er like blind som en flaggermus, og han heter Saulus, han er Saulus fra Tarsus.”

¹⁰⁴ Han sa: “Herre, jeg har hørt sterke ting. Ikke send meg, jeg er en liten mann. Ikke send meg etter ham.”

¹⁰⁵ Han sa: “Men se, på veien nedover viste Jeg ham et syn. Jeg viste Meg for ham i Ildstøtten. Jeg gjorde ham fullstendig blind. Og Jeg måtte forblinde ham og knuse ham før Jeg kunne gjøre noe ut av ham. Ser du, Jeg måtte rive hele teologien hans i stykker. Du vet, han var—han var—han var en stor mann i en av de kirkene der oppe. Han hadde alle slags grader, han trengte ikke forbedre seg i noe, men”, sa Han, “det Jeg måtte gjøre, var å ta alt sammen ut av ham”.

¹⁰⁶ Det var tingen. Det var ikke å få mer inn i ham, men ta det ut av ham. Jeg tror det er det som er i veien med mange av våre prester i dag; få det ut, så Gud kan gi dem Den Hellige Ånd. Få det ut! Der, han sa han . . .

¹⁰⁷ Og han sa: “Herre, men denne—denne—denne mannen er en grusom mann.”

¹⁰⁸ Han sa: “Men se, han ber. Nå skal du gå ned gjennom en bestemt gate, og du vil komme til en brønn. Du går forbi den brønnen på venstre side, og du går nedover. Det vil være et hvitt hus, gå opp og bank på døren. Han bare ligger der i gangen, det var så langt de klarte å få ham. Legg hendene dine på ham, ta ham ned til Damaskus-elven og døy ham i Jesu Navn. For, Jeg skal si deg hva Jeg vil gjøre, han kommer til å måtte lide mange ting for Meg, for han er Min budbringer til hedningene.” Amen!

¹⁰⁹ “Vel, nå, vent litt, Herre! Nå, hvilken skole bør jeg anbefale?” Jeg skal si dere hva vi skal gjøre, la oss lese Galaterne og finne ut av det. Bare neste—neste kapittel rett bak. La oss finne ut Galaterne 1, og begynne med det 10. verset, og la oss finne ut hvilken skole Paulus gikk på, hvilket seminar, og hvem sine hender som ble lagt på ham, og, åh, alt som fant sted. Galaterne 1. kapittel. For å spare tid, la oss begynne med hans omvendelse, det 10. verset.

*Er det nå mennesker eller Gud jeg vil overtale?
Eller forsøker jeg å gjøre mennesker til lags? Hvis jeg*

fremdeles gjør mennesker til lags, da er jeg ikke Kristi tjener.

110 Åh, du store min! Må jeg bare si litt før dette her. Galaterne 1, finn det 8. kapitlet. Hvor mange vet at det var Paulus som fikk dem til å bli døpt på nytt i Jesu Navn, Apostlenes gjerninger 19? Ja visst. La oss bare ta litt ovenfor her, det 8.—8. verset.

... selv om vi eller en engel fra Himmelen skulle forkynne dere et annet evangelium enn det vi har forkynt dere, han være forbannet!

111 Hvor fikk du dette Evangeliet fra, Paulus? Det 9. verset.

... som vi har sagt tidligere, gjentar vi nå: Hvis noen forkynner et annet evangelium til dere enn det dere har hørt, tatt imot, han være forbannet!

112 Hvis han er en erkeengel, hvis han er en biskop, hvis han er en overtilsynsman, hvis han er Doktor Så-og-så, hvem han enn er, hvis han ikke forkynner vanndåpen i Jesu Kristi Navn, dåpen i Den Hellige Ånd, ikke forkynner restaurasjonen av gavene, Kristi Komme, alle disse tingene, la han være forbannet! Hvis han prøver å ta noe av dette Ordet her og si at det var for en annen tid og bygger på en eller annen ny, absurd idé som vi lærte fra et seminar, la ham være forbannet!

113 La oss lese videre, se hvordan Paul fikk det, se hvordan, hva jeg prøver å si til dere denne morgenen.

Er det nå mennesker eller Gud jeg vil overtale? Eller forsøker jeg å gjøre mennesker til lags? Hvis jeg fremdeles gjorde mennesker til lags, da var jeg ikke Kristi tjener.

114 Hvordan kan jeg forvente noe, hvordan kan en mann som elsker Gud, og en predikant, spesielt, forvente noe annet enn å bli hatet av mennesker? Menneskene vil hate deg. Vel, de sa . . . Jesus sa: "Hvis de kaller Meg, husets Herre . . . Jeg er Mesteren, den største av dere alle. Jeg er Den som kan utføre flere mirakler og gjøre mer ved Den Hellige Ånd enn dere alle, fordi Jeg har hele fylden i Meg. Og hvis de har kalt Meg 'Beelsebul', hvor mye mer kommer de til å kalle dere? Men", sa, "vær ikke bekymret for hva dere skal si, for det vil ikke være dere som taler, det vil være Faderen som bor i dere, som skal tale da. Bare hold dere nøyaktig til Ordet." Og Han, da Han var ferdig med å skrive Boken, sa Han: "Hvis noen tar ett Ord ut av denne Boken eller legger ett ord til Den, da skal hans del bli tatt bort fra Livets Bok." Gud hjelpe oss å holde fast ved Den!

115 Nå, det neste verset, la meg lese nå, lese raskt nå.

Men jeg kunngjør . . . (Det vil si, lar dere bedømme.) Jeg kunngjør dere, brødre, at det evangelium som ble forkynt av meg, ikke er fra noe menneske.

“Nå, jeg er verken metodist, baptist, presbyterianer eller pinsevevner; det var ikke fra noe menneske. Heller ikke . . .”

For jeg har ikke mottatt det, heller ikke har jeg lært det fra noe menneske, . . .

116 “Jeg mottok det aldri fra mennesker, eller seminar, eller doktor, eller teolog, eller skole med utdanning. Jeg mottok det aldri på den måten, jeg lærte det aldri på den måten, jeg fant det aldri på den måten, det kom aldri til meg på den måten.” Hvordan kom det da, Paulus?

. . . lært det, men ved Jesu Kristi åpenbaring.

117 “Da Kristus åpenbarte Seg for meg, at Han var Guds Sønn, da Ildstøtten kom over meg den dagen, sa jeg: ‘Hvem er Du, Herre?’ Han sa: ‘Jeg er Jesus.’”

118 Nå, jeg skal vise dere hva—hva som skjedde med ham. Nå, hvis en kar hadde den opplevelsen i dag, så ville de fått ham til å lære gresk i ti år, og ti år til for å lære noe annet, og i løpet av den tiden, er han ferdig. Hør her.

. . . har ikke mottatt det, heller ikke har jeg lært det fra noe menneske, men ved Jesu Kristi åpenbaring.

For dere har hørt om min tidligere framferd i jødedommen, . . .

119 “Jeg var en stor doktor, ser du. Jeg hadde det.” Han ble undervist under Gamaliel, den beste læreren de hadde i landet. Hvor mange vet at Gamaliel var en av de store, største lærerne? Ja, sir. “Min jødiske religion, du, jeg visste alt om den; jeg visste alt om hvordan jeg skulle si den apostoliske trosbekjennelsen og alle de tingene, skjønner du. Jeg visste hvordan jeg skulle be alle morgenbønnene og velsigne folket.” Skjønner?

. . . hvordan jeg til overmål da forfulgte Guds menighet og forsøkte å utrydde den.

“Hvordan at jeg prøvde å stoppe den gjengen med hallelujakristne!” Skjønner? Skjønner?

I jødedommen jeg gikk langt utover . . .

120 “Jeg var en mektig mann. Du store, jeg . . . jeg hadde fremgang, jeg viste dem at jeg kunne knuse dem, for jeg drepte Stefanus og jeg gjorde en hel masse andre ting. Se hva jeg gjorde!” Hvordan han til overmål forfulgte!

I jødedommen gikk jeg langt utover det mange av de samtidige i mitt eget folk gjorde, for jeg var mye mer nidkjær for mine overleveringene fra fedrene deres enn dem.

121 Husk nå, ikke Guds Ord, “overleveringene fra fedrene,” kirkens tradisjoner, med andre ord. “Jeg antar at jeg var metodist helt inn i sjelen, jeg var en baptist helt inn i sjelen, jeg var en

pinseveinn helt inn i sjelen.” Åh, er du det? Jeg vil være Gud helt inn i sjelen. Ja, slik er det. Skjønner? Ja vel.

. . . overleveringene fra fedrene.

Men da det behaget Gud, . . . (åh, åh, Paulus, her kommer du) . . . som utvalgte meg fra min mors liv, som til og med brakte meg til denne verden, og kalte meg ved sin nåde,

Å åpenbare sin Sønn i meg, . . .

¹²² Hvordan da? “Den Hellige Ånd i meg! Det behaget Gud å ta meg, som utvalgte meg fra min mors liv, og gi meg Sønnen, som er Den Hellige Ånd i Åndens skikkelse, i meg, for å åpenbare Seg Selv i meg.” Åh, du! Puh! Jeg—jeg—jeg tror jeg bare vil rope litt.

¹²³ Se, la meg fortelle deg det, broder. Da det behaget Gud! Åh, halleluja! Da det behaget Gud! En full far. En mor . . . Gud velsigne deg, mamma, jeg sier ikke noe imot deg. Men en mor som ikke visste mer om Gud enn en kanin vet om truger. Og en far som lå full på gatene. Og hadde ikke engang sko til å gå på skolen med, og langt hår ned i nakken, og alle hatet meg her i Indiana fordi jeg var fra Kentucky. Og hvor, åh, jeg var ikke noe vakkert syn. Men det behaget Gud! Amen! Det behaget Gud, som utvalgte meg fra min mors liv, for at Han kunne åpenbare Sin Sønn i meg, ved å gjøre meg til en Ordets forkynner, som ville holde seg helt nøyaktig til Det, som ville vise syner og tegn og under og mirakler. Og, åh, du store min!

¹²⁴ Ser dere hva Han snakket om? Det behaget Gud å gjøre det! Hvordan? Hør nøye. “Å åp- . . .” Ta 16. verset nå.

Å åpenbare sin Sønn i meg, for at jeg skulle forkynne Ham blant hedningefolkene; da rådførte jeg meg ikke først med kirken.

¹²⁵ “Jeg gikk ikke til noen biskop og spurte ham hva jeg skulle gjøre. Jeg gikk ikke til noe kjøtt og blod, noen organisasjoner eller noe annet. Jeg hadde ikke noe med dem å gjøre. Jeg rådførte meg ikke med kjøtt og blod. Jeg gikk heller ikke opp til Jerusalem, til alle de store, hellige prestene og de hellige fedre og alle disse, og sa: ‘Nå, vet dere, jeg hadde en visjon, hva skal jeg gjøre med det? Jeg så den velsignede Herre Jesus i et syn.’ De ville sagt: ‘Kom deg ut herfra, din! Hva har . . . Din fanatiker! Vel, hva har skjedd med deg?’ Nei, jeg hadde alle gradene deres til å begynne med. Hadde . . .”

¹²⁶ Og Paulus sa over her, jeg kan vise dere i Skriften, at han sa at han måtte glemme alt han noen gang hadde lært, og regne det som ingenting, for at han kunne kjenne Kristus. Åh!

Jeg dro heller ikke opp til Jerusalem, til dem som var apostler før meg; men jeg reiste til Arabia, og vendte siden tilbake til Damaskus.

Så, tre år senere, dro jeg opp til Jerusalem for å bli kjent med Peter, og jeg ble hos ham i femten dager.

¹²⁷ Og når vi leser videre, finner vi ut at han og apostelen Peter hadde aldri har møtt hverandre i livet, hadde aldri kjent hverandre, hadde aldri sett hverandre, men da de kom sammen, forkynte de det samme Evangeliet. Gud har en skole. Skjønner? Ja!

¹²⁸ Her var Peter, sto på Pinsefestens Dag og sa: “Omvend dere, hver og en av dere, bli døpt i Jesu Kristi Navn, til syndenes forlatelse, dere skal få Den Hellige Ånds gave.”

¹²⁹ Filip sa: “Åh, så herlig dette er! Jeg må også gjøre noe. Ned til . . . Jeg fikk et kall til Samaria.” Dro ned dit og begynte å vitne på gaten. Først kom en syk person bort, han la hendene på ham, og han begynte å hoppe og sprette. Sa: “Ære være Gud, her er vi!” Det begynte å bli et stort møte. Han sa: “Dere trenger alle Den Hellige Ånd.” Han sa: “Det dere må gjøre, er å bli døpt i Jesu Navn.” Så førte han dem, alle sammen, ut der og døpte dem alle i Jesu Navn. Sa: “Kom igjen, Peter, legg hendene på dem nå.” Og de fikk Den Hellige Ånd.

Peter, der i Kornelius' hus, på samme måte.

¹³⁰ Paulus hadde ikke engang møtt ham, eller hørt noe om ham. Men han reiste gjennom de øvre distriktene i Efesos, og han finner noen disipler. Han fant en baptistpredikant, han var det, Apollos, en omvendt advokat, intelligent, begavet, tok Det gamle testamente og beviste ved Det at Jesus var Guds Sønn. Ja, sir, han var en intelligent mann. Og de ropet, de frydet seg. Bibelen sier det. Les det 18. og 19. kapittel i Apostlenes gjerninger og se om ikke det er riktig. De frydet seg, de danset i Ånden, og løp omkring, vet dere. Paulus sa: “Men har dere fått Den Hellige Ånd etter at dere kom til troen?”

¹³¹ Og til dere baptistbrødre som prøver å få folk til å svelge det, og sier at den opprinnelige greske sier: “Fikk dere Den Hellige Ånd etter, eller *da* dere kom til troen?” Jeg utfordrer dere til å gi meg den greske! Jeg har selv den opprinnelige greske i min besittelse. Jeg har også den arameiske og den hebraiske også. Hver av dem sier: “Har dere fått Den Hellige Ånd *etter* at dere kom til troen?”

¹³² “Ved tro er dere frelst”, det er din tro på Gud. Blodet holder deg ren fra synd, fordi det virker som et offer. Blodet frelser deg ikke, Blodet holder deg ren. Hvordan blir du frelst? “Ved tro er du frelst”, og det ved Guds forutvitenhet, som kaller deg. Du er frelst, og Blodet gjør en soning, og holder deg konstant ren. Og så ved én Ånd blir du døpt inn i Den Hellige Ånd, til fellesskapet med de troende, og inn i Den Hellige Ånds fellesskap, for å bli ledet av Ånden og gjøre tegn, under.

¹³³ Vent, går videre, venter på noe, vi kommer til det om et øyeblikk, håper vi gjør det i alle fall. Jeg ba deg om å signalisere

til meg på dette tidspunktet, ikke sant? Jeg så tilfeldigvis på den. Bare ett—bare ett ord eller to til. Bare en . . . Det er—det er litt mer.

¹³⁴ Hvor lenge varer denne frelsen, hvor lenge? Hva slags frelse er det? Fra menighet til menighet? Fra . . . La oss gå til Hebreerne 9,11, bare et øyeblikk, bare—bare for å se hvor lenge, bare i noen få minutter. Gå over til Hebreerbrevet og la oss—la oss finne ut hvor lenge denne frelsen varer. Se hva slags frelse det er. La oss lese Hebreerne 9,11 nå.

Men Kristus ble en Øversteprest for de kommende goder, ved et større og mer fullkomment tabernakel, det som ikke er gjort med hender, det vil si, . . . (Nå, dette er den samme læreren, Paulus, ser dere). . . ikke av skapningen . . . denne skapningen.

Ikke med blod av bukker eller kalver, men med sitt eget blod, gikk Han inn i Det Aller Helligste én gang for alle (hvor mange ganger? Én gang!) og fant . . . (frelse for en uke, frelse til det neste vekkelsesmøte? Hva slags?) . . . en evig forløsning for oss.

¹³⁵ Hva betyr ordet “Evig”? I Kristus, etter at jeg kom til troen . . . Ingen kan kalle Jesus, “Kristus”, uten ved Den Hellige Ånd. Derfor er det tre kategorier av mennesker: vantro, gjør seg troende og troende. Men de som har kommet til tro til Evig Liv, har kommet inn i forgården.

¹³⁶ Se på det gamle tabernaklet, hva var det første de gjorde? Kom inn i forgården, hedningene. Det neste var bronsealteret, der de vasket offeret i tvettekaret av gull. Det neste var slaktingen av offeret og stenkingen av blodet på alteret. Så, en gang i året, var Aron salvet, åh, (med hva?) med parfymen fra Sarons Rose, med kostbar olje med parfyme i, de helte den på hodet hans, den rant helt ned til kanten på drakten hans. Se hvordan denne mannen måtte gå inn bak forhengene, én gang i året, og bære blodet til Nådestolen foran seg. Og ett år tok han med seg staven sin inn og glemte den. Da de gikk tilbake for å hente den, hadde den fått knopper og blomstret. En gammel stav som han kanskje hadde hatt med seg forti år i ørkenen, ble lagt i Det Aller Helligste! Legg merke til, at da han gikk med paktens blod, blodet, var han salvet. Og han hadde på seg klær som hadde små bjeller på seg, et granateple og en bjelle. Og den mannen måtte gå på en slik måte, at hver gang han beveget benet, og beveget seg *slik* og tok et skritt, så kimte de “Hellig, hellig, hellig for Herren. Hellig, hellig, hellig for Herren. Hellig, hellig, hellig for Herren.” Åh, du verden!

¹³⁷ Hva snakker jeg om? Hør Det, Branham Tabernakel! Du har fått din sjanse. Når en mann en gang er salvet med Den Hellige Ånd, for å bli adoptert inn i Guds familie, for å bli innsatt i sin rette stilling av Faderen, og satt inn i en tjeneste her ute,

inn i hensikten med livet hans, eller det Gud har kalt ham til, må hans vandring være “Hellig, hellig, hellig for Herren. Hellig, hellig, hellig!”

“Åh, du må vende deg til *dette* og være . . .”

“Hellig, hellig, hellig for Herren.”

“Åh, du må tro alt den eldste sa, *dette*.”

138 Men, “Hellig, hellig, hellig for Herren.” La Hans Ord være først, la Det være alt for deg, dypt forankret i ditt hjerte! Din vandring må være i Ordet. “Hellig, hellig, hellig for Herren.”

139 “Åh, om du bare vil komme hit! Jeg skal si deg hva vi gjør, vi vil organisere og ta deg med i organisasjonen vår, du vil bli en stor mann.”

140 “Hellig, hellig, hellig for Herren. Hellig, hellig, hellig for Herren”, går videre, spiller ingen rolle hva noen andre sier, vil kalle disse lydbåndene.

141 “Gjør *dette*, gjør *dette*, gjør *det*, gjør *det*, eller *hint*.”

142 “Hellig, hellig, hellig for Herren.” Du har blikket festet på Golgata, og det er ingenting som kan stoppe deg! Selve ditt livs vandring, du vandrer nedover Kongens Hovedvei, salvet med den dyrebare Salveoljen, beveger deg inn i Det Aller Helligste. Puh! Amen. Ja vel.

143 Paulus sa at han ikke fikk Dette fra mennesker. Hva sier han nå, tilbake til Galaterne, vår leksjon? “Etter at Han hadde gjort Sin viljes mysterium kjent for oss.” Hva er Hans vilje? “Gjort Sin viljes mysterium kjent.” Dere som noterer ned, det 9. verset. Nå skal jeg skynde meg litt og få dette ut, for det begynner å bli sent.

144 Åh, hvert Ord er så . . .? . . . Åh, hvert Ord er en gullklump. Du kan bare ta Det og bare fortsette å pusse på Det. Du kan grave, jeg kan . . . Du kan ta ett av disse Ordene derfra, ta det over til 1. Mosebok og pusse på det, ta det over til 2. Mosebok og pusse på det igjen, du kan ta det over til 3. Mosebok og pusse på det igjen, og når du har kommet over til Åpenbaringen, er hver bit av Det blitt Jesus! Amen. Du kan bare pusse på det så mye du vil, det vil være Jesus når du kommer til—når du kommer til Åpenbaringen. For, Han sa: “Jeg er Han som Var, som Er og som Skal Komme. Jeg er Davids Rotskudd og Ætt, Morgenstjernen. Jeg er Alfa, Omega.” Det er A og Å i det greske alfabetet. “Jeg er fra A til Å. JEG ER! Jeg er Alt-i-alle.” Det er riktig. “Jeg er Han som levde og var død, og som lever til evig tid. Jeg har nøklene til døden og helvete.” Åh, du store! Hver gullklump du plukker opp her og begynner å pusse på, vil pusse fram Jesus.

145 Nå, bare litt lenger, og så skal vi—skal vi—skal vi—skal vi stoppe. Ja. Hva venter vi på da? Hvorfor er dere her på møtet? Hva er hensikten med det? Hva sukker verden etter? Hvorfor truer atombomben der ute, hvorfor molekylene og atomene? Og, åh, hva er alt dette?

146 Gå til Romerne 8, bare et øyeblikk. Hva venter den på? Hva er all denne ventingen for? Hva er tiden? Romerne, det 8. kapitlet, og la oss begynne og lese rundt det, åh, jeg vil si det atten- . . . La oss begynne med de ni- . . . det 19. vers, og bare—bare lese her, og det vil gjøre—gjøre virkelig godt. Det er riktig. Jeg vet hva dere kommer fram til der. Ja vel. Romerne, det 8. kapitlet, jeg tror jeg har det her nå. Ja, sir. Det 8. kapitlet, og la oss begynne her ved det 18. verset. La oss bare begynne med det 14. verset.

For alle som blir ledet av Guds Ånd, de er Guds barn.
(Det er riktig.)

Dere fikk ikke trelldommens ånd, så dere igjen skulle frykte; . . .

147 “Åh, lurer bare på om jeg klarer å holde ut. Åååh, om jeg bare klarer å holde ut nå!” Ikke hold ut noe som helst! Det handler ikke om at jeg holdt ut, det handler om at Han holdt ut. Jeg er i Ham nå, ser dere.

148 Vel, du sier: “Vel, hvis jeg er i Ham!” Nå, dere—dere presbyterianere sier: “Åh, vi har alltid trodd på Det.” Men livet ditt beviser at du ikke gjør det, med mindre du lever det slags liv som Han levde, du tror det samme Evangeliet Han forkynte.

149 Du sier: “Åh”, baptistene sier, “selvfølgelig, jeg tror på Evig sikkerhet.” Og gå ut her og røyker sigarer og går på dans, og kvinner klipper håret, sminker ansiktet og oppfører seg som jegvet-ikke-hva? Dine frukter beviser at du ikke tror Det.

Når jeg sier: “Tror du på Guddommelig helbredelse?”

“Åh, doktor Jones sa at det var slik, det var i gamledager.”

150 Nå, din hykler! Hva er i veien med deg? Du stakkars, forførte barn. Du er så langt unna Evangeliet at det er sørgelig. Du er blitt ført inn på et sidespor, på en gjørmete vei, til en brennende søppelfylling. Ser du ikke her hva Han sa? At hver ånd som ikke bekjenner at Jesus er kommet i kjød akkurat nå, er av feil ånd. Bibelen sier at Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig. Det Han sa da, er Han nå, Han er for alltid slik. Bare hør.

Dere har ikke fått trelldommens ånd, så dere igjen skulle frykte. Dere fikk b- . . . Ånd [Forsamlingen sier: “Barnekår.”—Red.]

151 Nå, etter at du er adoptert, ja vel, etter at du er adoptert. Du er innsatt, da forstår du, etter at seremonien har funnet sted, og du har blitt satt inn Legemet på riktig måte. Du er en sønn, ja visst, en datter, når du blir født på ny, er du det, det er din fødsel. Men nå er du innsatt på rett plass.

Vi fikk ikke . . . ånd av frykt; men vi fikk . . . Ånd—vi fikk barnekårets Ånd, og i Ånden roper vi: Abba, Far! (Som betyr, “min Gud.” Ja vel.)

Ånden selv vitner med vår ånd at vi er—vi er Guds barn.

152 Hvordan skjer det? Du sier: “Ære være Gud! Halleluja! Det bryr ikke meg, jeg er et Guds barn”, og går ut og gjør de tingene du gjør? Guds Ånd vil gjøre Guds gjerninger.

153 Jesus sa: “Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør.” Skjønner? Skjønner?

154 Hvis—hvis—hvis—hvis denne vinranken kommer fram og den frembrakte en klase med druer, og den neste kommer fram og frembrakte en haug med gresskar, så er det noe galt. Skjønner? Det er en innpodet menighet, det er en innpodet vinranke, det er en innpodet person. Hvis en person i ett eller annet kirkesamfunn, tilhører et kirkesamfunn og kaller seg en kristen, og ikke har Den Hellige Ånd og har Guds Kraft og alle disse tingene . . .

155 Nå, hvis du går ut her og oppfører deg som en av disse som var fulle, bare fordi du talte i tunger. Jeg har sett djevler tale i tunger. Ja, sir. Jeg har sett dem danse i ånden og rope og fråde fra munnen, og alt annet, og alt det der. Jeg har sett det. Jeg er en . . . Jeg snakker ikke om det. Jeg snakker om Guds Ånd.

Ånden selv vitner med vår ånd at vi er Guds barn,

og hvis da barn, arvinger; Guds arvinger, . . . Kristi medarbeidere; så sant vi lider med Ham, for at vi også skal . . . herliggjort sammen med Ham.

Jeg er overbevist om at lidelsen . . .

156 Bare hør på dette. Åh, hvis ikke dette er vakkert!

Jeg er overbevist om at lidelsen i den nåværende tid er for ingenting å regne sammenlignet med den herligheten som skal bli åpenbart på oss—på oss.

For skapningen lengter i ivrig forventning . . .

157 Det står her, har en liten—har en liten merknad her, en liten referanse, “skapelse” er rett, på gresk.

. . . skapelsens forventninger, skapelsen venter på manifestasjonene av Guds barn.

158 Hva er det alt venter på? Hva venter hele skapelsen på? Manifestasjonene av Guds barn. Den venter på at Menigheten skal komme på Sin rette plass. Hvem var Guds sønn, da Adam, hvor var hans domene? Jorden. Han, han hadde herredømme over jorden. Er det riktig? Han var ikke Elah, Elah, Elohim da; Han var Jehova. Skjønner? Det vil si: “Jeg er Gud, og Jeg har skapt noen mindre som er underlagt Meg. Og Jeg har gitt dem et herredømme. Og i deres domene, det de råder over, er jorden.” Mennesket hadde herredømme over jorden. Og hele skapelsen venter på at Guds sønner skal bli manifestert. Åh!

Vi venter på å se Tusenårsrikets dag så lys og
glad,
Når vår kjære Herre skal komme og rykke Sin
ventende Brud av sted;
Åh, hele jorden, roper etter denne dag så
skjønn,
Når vår Frelser skal komme tilbake til jorden
igjen.

¹⁵⁹ Er det riktig? Venter. Gud prøver å plassere Sin Menighet i rett stilling, for å manifestere Seg Selv, å få en Han kan virke gjennom på denne måten, og si: “Der strømmer Min Ånd fritt. Der er Det. Så, så, Jeg—Jeg kan arbeide.” Her, får en til her borte og innsetter ham: “Jeg kan innsette ham.” Adopsjon, innsettelse, manifestasjon, fører ham ut hit og har en seremoni for ham, besøker ham med en Engel, forteller ham noe. Nå, hvis han har fortalt sannheten! Hvis han bare finner på noe, vil det ikke fungere. Nei, nei, det—det vil ikke fungere, vi har hatt mye av det. Men jeg mener—men jeg mener manifestasjoner av Guds sønner, når Gud manifesterer Seg Selv, og Han sender ham ut. Og så går han ut, og det han sier er Sannhet. Det han gjør er Sannheten. Det han gjør, han manifesterer Kristus. Hvordan bedømmer du ham? Ved den måten han holder seg til Ordet, rett med Ordet. Ser du, det er slik du kjenner alle mennesker, er ved den måten han holder seg til Ordet. “Hvis de ikke taler i samsvar med Ordet, er det intet Liv i dem”, sier Bibelen. Skjønner? La dem være i fred.

¹⁶⁰ La oss lese nå, så må vi—vi stoppe, for tiden løper fra oss. Ja vel, i det 10. verset, eller 9. verset, rettere sagt.

Etter at Han hadde gjort sin viljes mysterium kjent for oss, (å adoptere oss) etter sitt gode velbehag som Han hadde bestemt hos seg selv,

¹⁶¹ Han hadde bestemt dette Selv, før verdens grunnleggelse. Hvor mange forstår det? Skjønner?

Om en husholdning . . .

¹⁶² Åh, du store, her kommer vi igjen! Hmh! Åh, la—la—la oss bare få fram dette, ser dere.

. . . husholdningen i tidens fylde . . .

¹⁶³ Tror dere på dispensasjoner? Bibelen sier så: “I husholdningen i tidens fylde.” Hva er tidens fylde? Det har vært en husholdning av, vel, det var en Moselovens husholdning. Det var en Døperen Johannes’ husholdning. Det var en Kristi husholdning. Det var en kirkelig organisasjons husholdning. Det var en husholdning for utgytelsen av Den Hellige Ånd. Nå er det adopsjonens husholdning, det som verden venter, sukker etter. “Og når tidens fylde kommer, når husholdningen i tidens fylde,” hva er den tidens fylde? Når de døde står opp, når sykdom opphører, når . . . når hele jorden slutter å stønne. “Fylden av tidens husholdning.” Se på dette.

Når husholdningen som hører tidenes fylde til: å sammenfatte alt til ett i Kristus, . . .

164 Er du ikke glad? Hvordan skal Han gjøre det? Samle alt i Hvem? [Forsamlingen sier: “Kristus.”—Red.] Hvordan kommer du inn i Kristus? [“Ved én Ånd.”] Ved én Ånd er vi alle døpt inn i [“én Kropp”] én Kropp. Og Hvem Sin Kropp er denne Kroppen? [“Kristi.”] Allerede dømt. Han tok vår dom. Hva er vi da? “Når Jeg ser [“Blodet.”] Blodet, vil Jeg gå forbi dere.” Hver gang Han ser på Kroppen, sitter Den der, blodig. Hvordan kom jeg inn der? Den Hellige Ånd. Han bare går videre. Åh, du store!

Og om husholdningen i tidens fylde, for at Han kan sammenfatte alt . . . i Kristus, både det som er i Himlene, . . .

165 Hvis du vil snakke om et navn, kan vi bare sette i gang med det samme. Hva heter hele familien i Himmelen? [Forsamlingen sier: “Jesus Kristus.”—Red.] Hva heter hele familien på jorden? [“Jesus Kristus.”]

166 Det er noen fine kvinner her inne, fine, rike, en ekte dame, damer. Den er én fru Branham, fru William Branham, hun er min kone. Hun blir med meg hjem. Ser dere, de andre går sammen med sin mann.

167 Det finnes én stor, levende Menighet til den levende Gud, Hun bærer Hans Navn, Hun er fylt med Hans Ånd. Det er riktig. Jeg sier ikke . . .

168 Jeg fordømmer ikke de gode gjerningene, jeg fordømmer ikke sykehusene deres og de gode tingene de gjør. Jeg synes det er fantastisk, og Guds velsignelser til den fattige, lidende menneskeheten. Jeg fordømmer ikke alle disse andre tingene de gjør. Fint, det er helt riktig. Og deres store organisasjoner og millioner av dollar, jeg vil mye heller se det enn spritkneiper på hjørnet, når som helst. Jeg respekterer dem virkelig som forkynnere som står på talerstolen.

169 Men når det kommer til samlingen ved slutten av husholdningen, vil det være ventingen på manifestasjonene av Guds sønner, i den hushold- . . . for at Han kan samle alt sammen, alle som er ført inn i Kristus. Hva er Kristus? Hvor mange . . . Hvordan kommer vi inn i Ham? Første Korinterbrev 12: “Ved én Ånd er vi alle døpt inn i én Kropp”, som er Kristi Kropp, og fått del i hver gave og alt godt som Han har. Er det riktig? “Og hele jorden sukker, gråter, venter på manifestasjonene, når Kristus og Hans Menighet vil forenes sammen.”

Om . . . husholdning som hører tidens fylde . . . å sammenfatte alt til ett . . . alt i Kristus, både det som er i Himlene, og det som er i jorden og i Ham . . . jorden; i Ham.

I Ham har vi . . . fått en arv, . . .

170 Åh, broder Neville, tilgi meg for at jeg tok denne tiden. Jeg . . . det ordet “arv.” Åh-åh-åh-åh! Åh, det må! Åh-åh-åh-åh! Jeg vet at Han . . . Det er min beslektede Bror. Jeg gjør ikke . . . Jeg håper ikke jeg er gal. Jeg—jeg—jeg bare . . . Jeg tror ikke jeg er det. Men, åh, du store! En hva? “En arv.” Vi har fått en arv. Noen må etterlate deg noe. Gud etterlot deg noe før verdens grunnleggelse. Et navn skrevet i Boken, at når Lammets ville bli slaktet, ville du bli anerkjent med Det. Åh! La oss spare det til i kveld. La oss bare lese litt videre. Åh du, åh du! Hvordan skal vi noen gang komme til det 3. verset i kveld, eller det 3. kapitlet? Vi har ikke engang tatt fire eller fem vers fra dette. Nå er vi i ferd med å avslutte, da, jeg må bare lese det og la det være med det.

I Ham har vi også fått en arv, ved at . . .

171 Hva? Hvordan får vi denne arven her? Hvordan fikk vi den? Fordi vi vandret rettskaffent? Hvordan får vi denne arven? Fordi vi var forutbestemt. Amen. Puh! Mine Arminianer-brødre, jeg vet det er fryktelig hardt. Jeg mener ikke å såre, men det gjør meg bare så godt å vite at det . . . Dere—dere—dere har det, dere har det, broder, helt riktig. Dere ser det bare ikke. Dere har det like fullt. Skjønner? Det er i orden med dere, ser dere, det er i orden med dere. Skjønner? Men, åh, men det er så godt å se på det. Ja. Akkurat som det broder Neville sa om arkaden i går: “Skaff deg en gardintrapp og gå rundt og se hva du har.” Ja, sir. Det er slik Dette er. Guds Hellige Ånd er vår gardintrapp for å fortelle oss hva vi har. Skjønner?

172 Ser dere, en arv. Åh, du! “Å være . . .” Hva slags arv?

. . . ved at vi ble forutbestemt til det etter Hans bestemte hensikt, Han som utfører alle ting etter sin viljes plan.

173 Da Han var . . . før Han var en Pappa, før Han var Gud, før Han var en Frelser, før Han var en Helbreder, før alt dette, forutbestemte Han, satte Lammets Navn i Boken, kikket ned gjennom ved Sin forutvitenskap og så navnet ditt, satte det der også. Hva er det? Og etter en stund, kom vi til verden, født av syndige foreldre; vi går rundt i verden, vet du. Plutselig, akkurat som den lille, kroknesete jøden, Paulus, vet dere, og—og han utførte oppgaven sin, og plutselig var det Noe som sa: “Her, her, her, her, her!”

Du sier: “Åh, Abba, Far!”

174 Her begynte vi å komme, ser dere. Forutbestemte oss til vår arv i Ham, som var forutbestemt til oss. Ser dere, vi arvet det før verdens grunnleggelse. Skjønner? Åh! For Sin Egen hensikt, til å utføre Sin Egen gode vilje, det er helt riktig, til å være en Gud og Frelser.

I Ham ble også dere, etter at dere fikk høre sannhetens ord, . . .

¹⁷⁵ Og Hvem er Sannheten? Jesus er Sannheten, Evangeliets Sannhet. Hvilket Evangelium? Det er bare ett Evangelium. Galaterne 1 sier: "Selv om en Engel forkynner noe annet Evangelium, la ham være forbannet." Dette er Evangeliet, Evangeliet om deres frelse; ikke noe annet, det finnes ikke noe annet. "Ikke—ikke gitt noe annet navn under Himmelen som du kan bli frelst ved." Men i Navnet til hva? [Forsamlingen sier: "Herren Jesus Kristus."—Red.] Åh, bevare meg vel!

. . . i Ham ble . . . dere, etter at dere kom til tro, beseglet . . .

¹⁷⁶ Åh: "Etter at dere kom til tro!" Hvordan kan vi bare kjøre over det, broder? Vi får bare la det bero til i kveld, hva sier dere? Åh, du! Jeg—jeg kan bare ikke gå noe—noe lenger enn det. Vi får la det bero til i kveld. Jeg kan bare ikke slippe det ordet "forseglet", hvordan du kommer inn dit, ser dere.

¹⁷⁷ Arv ved forutbestemmelse. Jeg arvet noe. Hvilken arv? Det måtte være noen som etterlot meg en arv. Vel, du sier: "Jesus etterlot deg en arv." Beklager! Jesus etterlot ikke meg en arv, Jesus etterlot ikke deg en arv; Han kom bare ned og betalte for din arv, førte deg til din arv. Men navnet ditt ble satt i Livets Bok hos Lammet før verdens grunnvoll ble lagt. Gud ga deg din arv. Din arv var først. Jesus kom bare . . . Mye, her er måten de prøver å gjøre det på: "Gud sier: 'Vel, det er mange mennesker som går fortapt. Ikke en av dem vil bli frelst, så Jeg sender Jesus ned, og kanskje Han vil . . . noen får medlidenhet, og skjønner hva Jeg har gjort og blir frelst.'" Åh, bevare meg vel! Jeg ville ikke ha gjort arbeidet mitt slik, enda så dårlig som jeg gjør det av og til. Skjønner? Jeg—jeg ville ikke gjort det slik. Hva med Gud?

¹⁷⁸ Gud, ved Sin forutvitenhet, så nøyaktig hvem som ville bli frelst og hvem som ikke ville bli frelst, Han sendte Jesus for å frelse dem som Han allerede hadde utvalgt. Sa ikke Paulus, fem vers bak dette, at "Han utvalgte oss i Ham før det i det hele tatt fantes en verden"? Det er vår arv. Gud utvalgte oss, og lot Jesus komme og betale prisen. For at hva? Hans utgytelse av Sitt Blod, at ingen synd skulle bli tilregnet oss. Ingenting du gjør. Men hvis du . . .

¹⁷⁹ "Den som synder med vilje etter å ha lært Sannheten å kjenne, da er det ikke noe offer tilbake."

¹⁸⁰ Nå, og det er her du vil reise deg igjen og si: "Hva med det, broder Branham?"

¹⁸¹ Men bare husk, ser dere, "som har fått *kunnskap* om Sannheten." De hadde ikke mottatt Sannheten, de hadde bare fått kunnskapen om Den. Skjønner? Det er umulig for de som en gang hadde blitt opplyst, fått del i Den Hellige Ånd, smakt

kraften i det gode Ordet. Akkurat som disse grenselandtroende der tilbake. Så mange har skrevet brev til meg om det.

182 Disse grenselandtroende gikk helt opp dit, Josva og Kaleb gikk helt over der. Hvorfor? Nå skal vi kalle det Den Hellige Ånd, landet der ute. Her er de bak *her*. Eller *her* oppe, si at *dette* er Den Hellige Ånd, og de er *her* ute, ser dere. Det er der løftet er, er *der*. “Vel, hvis de hadde sendt ut ti spioner, en fra hver stamme, slik at alle stammene våre kan vite hva arven vår er, hvor alle vil bli plassert der borte, hvor vi vil bli plassert.’ Så, jeg skal sende ut noen spioner.”

183 De kom dit alle sammen: “Åh, du verden! Nei. Vi vil bli kalt hallelujakristne fra da av. Nei, hmh-hm, vi kunne ikke gjøre det.” Skjønner?

184 Josva og Kaleb sa: “Jeg vil se hvordan det ser ut.” Så de gikk over og så seg rundt. Ja, de klatret opp der og skar av en stor klase av druenes deres og kom ned igjen. Sa: “Du verden, så fine, så fine! Her, ta noen av dem, de er virkelig gode!”

185 “Åh, det er godt, men, åh, se på de store . . . Åh, vi kunne ikke gjøre det. Stå imot alle de store kirkesamfunnene, alle de store tingene? Åh, det er så synd, vi klarer ikke å gjøre det. Nei, sir! Uansett hvem det er, vil vi ikke. Nei, sir.” Og de begynner å si: “Åh, la oss gå tilbake til kjøttgrytene i Egypt. Vi kunne like gjerne ha blitt der nede. Vi klarer det ikke, denne veien er for smal. Vi vet at vi ikke klarer *dette*, vi klarer ikke *det*.”

186 Gamle Kaleb sa: “Stå stille, alle sammen!” Josva sa: “Ti stille, alle sammen! La meg få si noe.”

187 “Åh, akk, akk, akk, vi klarer det ikke! Åh, vi kunne ikke. Vel, hvis jeg måtte slutte i kortklubben min, broder Branham! Hvis jeg må la håret vokse ut som en gammel kvinne, vet jeg bare ikke hva jeg skal gjøre. Hvis jeg må ta av meg den lille shortsens min, jeg—jeg—jeg, kjære deg, jeg kunne bare ikke, vet du. Og hvis jeg må slutte med sigarene mine, hvis jeg måtte gjøre det!” Hvor lett du gir opp. Ja. “Kan bare ikke gjøre det.”

188 Josva sa: “Åh, det er godt. Halleluja! Vi kan ta det.” Hva var det? De så på de store byene, som lå omgitt av murer. Og Josva og Kaleb så på et løfte Gud hadde gitt. Hold deg til Ordet, uansett hvem du er. Hold deg til Ordet!

189 For Peter sa: “Omvend dere, hver og en av dere, og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse, for løftet er til dere”, (hvilket Løftesland?) “og til deres barn, og til dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller.”

190 La ikke dette såre deg, i avslutningen, vær så snill. Skjønner? Der er dere Pilgrim Holiness og Nasareerne, dere kom rett inn i helliggjørelse, gikk rett opp hit til stedet der dere til og med kunne se druenes, og så snudde dere og gikk tilbake. Ser dere hva som har skjedd? Det er det som er feilen, dere gikk aldri inn i

landet. Vis meg en eneste Nasareer eller Pilgrim Holiness, eller noen av dem på feltet i dag, som har store helbredelsesmøter der tegn og under skjer. Vis meg en eneste. Dere har slått dere til ro med Egypt, gått tilbake til hvitløksgrytene. Dere stoppet ved Kadesj-barnea. Det stemmer.

¹⁹¹ Se her, og la meg vise dere hvor dere står, i Hebreerne det 6. kapitlet. “Før det er umulig for de som en gang er blitt opplyst”, dere visste bedre. Hvis ikke, så vet dere det nå. Skjønner? “Og hadde fått del i og smakt de Himmelske gaver.”

¹⁹² Smakt, ser dere. Folk går på møte og sitter og sier: “Du vet, de—de kunne ha rett. Det—det—det kunne være riktig. Det kunne nok være slik, men jeg sier deg, det kreves mye tro for å gjøre det.”

¹⁹³ “Smakt de Himmelske gavene, og har ‘vanhelliget’ paktens Blod, som dere ble helliget ved.”

¹⁹⁴ Som en predikant, moren hans sender ham bort. Han sier: “Jeg fikk et kall til å være Herrens tjener.”

¹⁹⁵ “Ja vel. Først må jeg skaffe meg en vaskejobb, kjære, og så skal jeg sende deg bort til en skole.” Det verste hun noen gang har gjort. Det er riktig. De vil ta ut av ham alt det som Gud prøver å legge i ham. Så, se nå.

¹⁹⁶ “Før hvis vi synder med vilje, synder med vilje etter at vi har mottatt kunnskapen om Sannheten, kunnskapen. Ser det i Skriften og vet at Bibelen sier at Han er den samme i går, i dag og for evig. Ser Det, det er kunnskapen om Sannheten. Å se det, vi snur oss bort og ringeakter paktens Blod . . .”

¹⁹⁷ En mann sier: “Åh, ja, jeg tror på—på Gud.” Ja vel, du tar det første skrittet.

¹⁹⁸ “Ja visst, jeg tror på helliggjørelse.” Ja vel, du er på grensen, rett her oppe og klar til å motta Den Hellige Ånd. Men du ser bort og sier: “Jeg—jeg—jeg er ikke helt sikker på det. Hvis jeg må oppføre meg som . . . Nei. Jeg vet ikke. Vet du hva de kaller disse menneskene? Hm-hmh, jeg vet ikke om jeg kunne gjøre det eller ikke. Nei, jeg tror jeg bare fortsetter og blir med i . . .? . . .” Skjønner? Skjønner?

¹⁹⁹ Og vet du hva som skjer? Han sa: “Det er umulig for dem å noensinne komme inn.” De har syndet bort sin nådedag. Bibelen sier det. Jeg vet det er krast, men Bibelen sier: “Har smakt de Himmelske gaver, og vanhelliget paktens Blod . . .”

²⁰⁰ De sier: “Jeg tror på helliggjørelse, et godt, rent, hellig liv.”

²⁰¹ Ja visst, men du, da du så Den Hellige Ånds dåp, og dåpen og alle disse andre tingene i Bibelen, og hva har du gjort? Du har “vanhelliget” paktens Blod som du ble helliget ved. Hva i all verden førte deg opp dit, mann? Hva . . .? . . . Hva gjorde at du ikke ble en simpel synder? Hva tok synden ut av livet ditt, og røyking og drikking og kvinner og slikt ut av livet ditt, som

ikke skulle være der? Hva gjorde det? Paktens Blod! Så kommer du nærme nok til å smake på druene fra det andre Landet, og skammet deg over Evangeliet, redd for kirkesamfunnet ditt! Gud ha nåde! Ja, sir. “‘Vanhelliget’ paktens Blod og spottet nådens gjerninger. Det er umulig for ham å noensinne komme inn i Landet.”

202 Hva skjedde? Jeg spør dere. Nå, jeg tror på forbilder, og alle som kjenner Bibelen, tror på forbilder. Nådde en av de mennene det lovede land noen gang? Ikke en eneste av dem. Hvem gjorde det, hvem gikk over dit? De som gikk først, kom tilbake og sa: “Vi kan ta det, vi kan få Den Hellige Ånd fordi Gud sa det! Peter sa på Pinsedagen, at hvis jeg ville ‘omvende meg og bli døpt i Jesu Kristi Navn’, skulle jeg få Den Hellige Ånd, løftet er til meg. Jeg er villig til å gjøre det. Mitt, løftet er mitt.” Får dere tak i det? “Nå er løftet mitt. Jeg mottar det, det er mitt. Det er sikkert.” De var de eneste.

203 “Åh”, sier du sier, “men, broder Branham, i oppstandelsen!” De vil ikke være der. “Åh, vil de ikke?” Nei, sir. Jesus sa det.

204 De sa: “Og Du gjør Deg Selv like stor som Moses, og Du sa at Du var, Du ‘så Abraham.’” Og han sa: “Og—og—og—og Abraham har vært død! Ja, Du er ikke—Du er ikke over femti år gammel, og Du sa at Du så Abraham?”

205 Han sa: “Før Abraham var, JEG ER.” Åh, du! Denne “JEG ER,” alltid tilstedeværende, Evige Gud. Ikke i går, ikke i morgen: “JEG ER.” Skjøenner? Alltid tilstedeværende Gud, Elohim, “JEG ER.” Da tok de opp . . . De ville drepe Ham da.

206 Han sa: “Vel, fedrene våre spiste manna i ørkenen i førti år. Gud lot det regne brød ned fra Himmelen og forsørget dem. De gikk i kirken, og de var gode kirkemedlemmer i førti år. Min gamle mor døde i denne kirken”, og alt sånt. “Mine fedre spiste manna i ørkenen i førti år.”

207 Og Jesus sa: “Og de er alle sammen døde.” Død betyr “den Evige atskillelsen.” “De er alle sammen døde. Men Jeg sier dere, at Jeg er Livets Brød som kommer fra Gud, fra Himmelen. Den som spiser dette Åndens Brød, han har Ewig Liv, og han kan ikke gå fortapt. Og Jeg skal reise ham opp på den siste dag.” Åh, broder, er Han ikke fantastisk?

Er ikke Han underfull, underfull, underfull?

Er ikke Jesus vår Herre underfull?

Øyne har sett, ører har hørt, det som er skrevet
i Guds Ord;

Er ikke Jesus vår Herre underfull?

208 Er det riktig? Vi ser Hans Ånd, som skjelner, går gjennom vår midte. Vi ser Ham utføre mirakler og tegn og under. Vi hører hvordan Det er skrevet i Ordet her, og dere ser Det blir stadfestet der. Åh, du store!

Øyne har sett, ører har hørt, det som er skrevet
i Guds Ord;
Er ikke Jesus min Herre underfull?

209 Om to eller tre minutter, vil det være et dåpsmøte her. Og nå de som skal døpes, la kvinnene gå over *hit*, og mennene over til *denne* siden. Og nå mennene til venstre for meg, over *hit* på denne siden. Og kvinnene over *hit*. Det vil være søstre der inne med dåpsklærne klare. Og hvis noen mann eller kvinne her denne morgenen, som er overbevist om at du tror på Guds Ord, og du tror at Gud holder Sitt løfte, at hvis en mann vil omvende seg fullt og helt fra alle sine synder . . . Nå, Blodet har ikke utrettet noe ennå. Nei, det er bare din tro på Gud. Og Gud kaller, bare: "Puh, puh, puh!" kaller deg, det er det som skjer nå: "Puh, puh!"

"Jeg har aldri blitt døpt."

"Puh, puh!"

"Vel, vel, hvis jeg bare kan begynne og handle annerledes."

"Puh!" Det, det er tingen, start, da—da handler du annerledes etter at du har startet. Skjønner? Du er nødt til å omvende deg, komme i gang, ser du.

Du sier: "Vel, jeg—jeg—jeg har aldri sett det akkurat slik."

210 Vel, kjære bror, jeg vil at du skal vise meg ett Skriftsted der noen . . . Jeg har lagt dette fram i trettien år, i tjeneste rundt om i verden, for biskoper og så videre, hvor én person, én person, noensinne ble døpt på noen annen måte enn i Jesu Kristi Navn. Og alle som ikke var døpt i Jesu Navn, måtte komme og bli døpt på nytt i Navnet.

211 Gud hadde bare ett Navn, og Hans Navn er Jesus. Det var Hans Sønn, Han tok Sin Sønns Navn. Gud! Nå, Jesus, kroppen var en mann. Vi vet det. Det var Guds Sønn som var overskygget. Nå tror vi ikke på enhetstanken, de som sier at Gud er som fingeren din. Vi tror det er tre egen- . . . egenskaper i Gud. Tre egenskaper i Gud, som Gud manifesteres i. Men det er én Gud. Skjønner? Det er riktig. Vi tror ikke . . . Vi tror på en—på en . . . La meg si det slik, vi tror at Gud bodde i tre tjenester. Han hadde en tjeneste på jorden en gang.

212 Nå, dere kvinner går til *denne* siden, og dere menn går til *denne* siden, det begynner å bli klart. Og de gjør seg klare til dåpsmøte nå.

213 Og nå hadde Gud tre tjenester. En av dem ble kalt Faderskapet, eller Faderens husholdning; det neste ble kalt Sønneskapet; og den neste ble kalt Den Hellige Ånd. Nå, i dag, hvilken—hvilken husholdning arbeider Faderen i, i dag? [Forsamlingen sier: "Hellige Ånd."—Red.] Den Hellige Ånd. Hva var Han i tiden som var? ["Jesus."] Jesus. Hva var Han i tiden før det? ["Far."] Men det var bare én Gud! Er det riktig? Han

er Far, Sønn og Hellig Ånd, de tre, de tre tjenestene til én Gud. Én Gud!

²¹⁴ Men, nå, *Far* er ikke et navn, er det riktig? Jeg vil spørre dere. Nå vil jeg gi dere Matteus 28,19, der Jesus sa: “Gå derfor ut og lær alle folkeslag, döp dem i Navnet”, (N-a-v-n-e-t) “Faderens Navn . . .”

²¹⁵ Nå vil jeg se hvor godt du kjenner Bibelen din. Si ifra om jeg sporer av. Og Han sa til dem: “Gå ut i hele verden, forkynn Evangeliet for hver skapning. Den som tror og blir døpt, skal bli frelst. Den som ikke tror, skal bli fordømt. Disse tegn skal følge dem som tror. I Mitt Navn skal de drive ut djevler”, er alt det sant? “tale i tunger, ta opp slanger.” Nå skal jeg sitere for dere, Matteus . . .

²¹⁶ Hør nå. Jeg spør enhver historiker. Nå er dette på lydbånd, dette går til hele verden. Jeg ber enhver historiker om å komme til meg, og gi meg en hvilken som helst tekst fra Skriften, en hvilken som helst tekst fra . . . eller ikke Skriften, hvilken som helst tekst fra Skriften eller noe historie, noe historisk fortegnelse, som viser at noen protestant, at noen noen gang ble døpt i navnet til “Fader, Sønn, Hellig Ånd” før Den katolske kirke forordnet det på Kirkemøtet i Nikea. Nå, det er på lydbånd, det går over hele verden, trettisju forskjellige språk som de er oversatt til. Da skal jeg betale reisebilletten din. Det er riktig. “Fader, Sønn og Hellig Ånd” er et falskt, uekte, katolsk dogme og ikke en kristen dåp. Det er sant! Luther videreførte det fra Den katolske kirken, med katekismen, Wesley tok det i bruk og det fortsatte. Men dette er tiden for Guds sønners åpenbarelse, når mysteriene som har vært skjult siden verdens grunnleggelse skal gjøres kjent. Dette er tiden. Ja visst.

²¹⁷ Husk at det aldri var en person i Bibelen som noen gang ble døpt i navnet til “Fader, Sønn, Hellig Ånd”. I tre hundre år etter den siste apostelens død, var det aldri noen som ble døpt i navnet til “Fader, Sønn, Hellig Ånd”. De hadde . . . Jeg har lest både *De Før-Nikenske Fedrene, Kirkemøtet i Nikea*, og derfra har de organisert det de kaller den “Kristne universelle kirke” og dannet en organisasjon ut av det og tvang alle mennesker til den, som var Den katolske kirke. Selve ordet *katolikk* betyr “universell”, en universell, kristen kirke, verdensomspennende, én kirke som dekker hele verden. Og denne kristendommen, de tvinger folk inn i den. Der innførte de, de har tatt ned Venus og satt opp Maria. De har tatt ned Paulus . . . eller Jupiter, og satt opp Paulus. Det er fremdeles hedensk! Det er sant. Den katolske kirken hadde sin opprinnelse der, og etter fem hundre år . . .

²¹⁸ For tiden viser de en film i Louisville, om *Ben Hur*. De hadde de *Ti Bud* for ikke lenge siden. Jeg skulle ønske de kunne valgt en, hvis de kunne, om de femten hundre årene med den mørke tidsalderen. Jeg skulle ønske de kunne vist den. Femten hundre

år med hedensk forfølgelse, da de tvang alle og drepte dem, myrdet dem, hengte dem. De bandt dem mellom to okser, en okse på hvert håndledd, og fikk dem til å trekke hver sin vei, hvis de ikke ville kysse krusifikset. Jeg har lagt hånden min, i Sveits, på stolpene der de sto mens tunga ble skåret av, og de ble kalt hekser og alt mulig. Det er helt riktig. Riktig!

219 Og den samme ånden eksisterer i dag. Det er bare loven som holder den i sjakk. Vent til den får sin frihet. Bibelen sier det. Bare vent til den viser sine farger, når den får sjansen til det. Dere kan stemme den inn ganske snart, for alt jeg vet. Skjønner? Det vil, det vil komme. Det er ingen måte å holde det tilbake. Det må komme. Det er riktig. Det må komme, det kommer. Så når det kommer, bare vær på vakt. Men, broder, du ønsker bare å vite denne ene tingen, jeg vet på Hvem jeg tror. Halleluja! Marsjerer rett videre. Ser dere. Slik er det.

220 Det var en gang da—da forfatteren, da jeg fortalte forfatteren av Lam- . . . Lamsa—Lamsa Bibelen, da han så på oldtidstegnet for Gud, helt nøyaktig det, tre små prikker i det, sa jeg: “Hva er de?”

Han sa: “Det er Gud i tre egenskaper.”

Jeg sa: “Slik som Far, Sønn og Hellig Ånd?”

Han så på meg. Han sa: “Tror du det?”

Og jeg sa: “Ja, sir.”

221 Han sa: “Jeg så skjelnegaven her om kvelden, jeg tenkte du var en Herrens profet.” Sa: “Gud velsigne ditt hjerte.” La armen sin rundt meg, sa: “Nå vet jeg at det er sant.” Han sa: “Disse amerikanske menneskene skjønner ingenting.” Sa: “De skjønner ikke noe i det hele tatt.” Sa: “De prøver å ta en Østens Bok og lage en Vestens Bok av Den. De kjenner ikke engang sin Bibel.” Han sa: “Det er ikke gitt noe annet Navn under Himmelen, ikke noe annet Navn, for alle ble døpt i Jesu Kristi Navn. Det er ikke noe slikt som tre personer i én Gud.” Og det er broder Lamsa, doktor Lamsa, oversetteren av Lamsabibelen, som er en nær venn av Eisenhower og alle de store diplomatene i verden, og alt annet, la armene sine rundt meg, sa: “En dag vil de skyte deg for det. Men”, sa, “husk at alle disse menneskene døde for en sak.”

222 Jeg ønsker å være som gamle Peter, da de satte ham i fengsel. Det var en liten gutt der inne, og han var veldig nervøs. Og han sa: “Åh, hva er i veien?”

Sa: “Vet du at du kommer til å bli henrettet?”

Peter sa: “Ja.”

Han sa: “Vel, du kommer til å dø i dag.”

Han sa: “Ja.”

Han sa: “Vel, de vil—de vil . . . er du ikke redd?”

Han sa: “Nei.”

Han sa: “Du må være en av dem som de kaller kristne.”

Han sa: “Ja.”

Sa: “Hva skjedde?”

²²³ Og han fortalte ham, han satte seg ned og fortalte ham historien. Og han fortalte videre, og til slutt sa han: “Og jeg kunne ha vært fri denne morgenen. Jeg kunne ha gått og sluttet meg til en av deres kirkesamfunn og bare levd videre, ser du. Jeg kunne ha vært fri. Men jeg var på vei ut av byporten, og da så jeg En som kom gående inn. Jeg visste Hvem Han var. Jeg sa: ‘Herre, hvor skal Du?’ Han sa: ‘Jeg skal tilbake for å bli korsfestet igjen.’”
Sa: “Da går jeg også tilbake.”

²²⁴ Akkurat da sa de: “Hvem heter Simon Peter?”

Sa: “Her er jeg!”

Sa “Vi er klare for deg.”

Sa “Jeg har ventet på dere.” Gikk rett ut.

²²⁵ Den gutten rørte ham ved skulderen og sa: “Vent litt, Simon; jeg tar imot denne Gud også! Og nå er jeg ikke redd; la meg være den neste.” Det er riktig. Halleluja!

Fortsetter . . . Det drypper av blod, ja, det
drypper av blod,
Dette Hellige Ånds Evangelium drypper av
blod,
Blodet til disiplene som døde for Sannheten,
Dette Hellige Ånds Evangelium fortsetter å
dryppe av blod.

Den første som døde for denne Hellige Ånds
plan,
Var Johannes Døperen, men han døde som en
mann;
Deretter kom Herren Jesus, de korsfestet Ham,
Han forkynte at Ånden ville frelse mennesker
fra synd.

Der var Peter og Paulus og Johannes den
guddommelige,
De oppgav sine liv for at dette Evangeliet
kunne skinne;
De blandet sitt blod, som profetene fra gammel
tid,
Slik at det sanne Guds Ord ærlig kunne bli
fortalt.

Det er sjeler under alteret som roper: "Hvor lenge?"

For at Herren skal straffe de som har gjort galt;
(Lytt!)

Men det kommer til å bli flere som vil gi sitt livs blod

For dette Hellige Ånds Evangelium og dets skarlagenrøde flod.

Det drypper av blod, ja, det drypper av blod,
Dette Hellige Ånds Evangelium drypper . . .
blod,

Blodet til disiplene som døde for Sannheten,
Dette Hellige Ånds Evangelium drypper av
blod.

²²⁶ Bare ett Skriftsted før vi går:

. . . og de sa til Peter og . . . de andre: Menn og brødre, hva skal vi gjøre for å bli frelst?

. . . Peter sa til dem: Omvend dere alle sammen og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes tilgivelse, og dere skal få Den Hellige Ånds gave.

For løftet er til dere og deres barn, og til dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud vil kalle.

²²⁷ Herren velsigne nå. Mens vi går unna, kan dere se dåpen mens vi . . .? . . .

ADOPSIJON ³ NOR60-0522M

(Adoption ³)

ADOPSIJON-SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk på søndag morgen, 22. mai, 1960, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org